

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-198/2005-15

Datum: 10. 10. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS nadaljevanja zasedanja 23. SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekala v ponedeljek, 10. oktobra 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

G. MILOŠ PAVLICA

27 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo prisotnost. Bi predlagal, da postopoma začnemo s svojim delom. Če se strinjate.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, gospe in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Predlagam, da začnemo z drugim zasedanjem 23. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Navzočnost je podpisalo 26 svetnic in svetnikov. To pomeni, da smo sklepčni. Svojo odsotnost so - oziroma opravičili svetniki in svetniki: prof. dr. Metka Tekavčič, prof. dr. Stane Pejovnik in Janez Železnik.

Mestni svet je tako sklepčen in lahko prične z delom. Na začetku, tako, kot običajno, vljudno prosim vse navzoče, da izključite zvok mobilnih telefonov. Da ne bo moteno delo mestnega sveta.

Sejo mestnega sveta nadaljujemo z obravnavo 6. točke sprejetega dnevnega reda 23. seje Mestnega sveta, z dne 3. oktobra, z naslovom

Osnutek Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za dele območij urejanja CS 10/1 – Tribuna, CS 10/2 – Prule, Praprotnikova, CS 10/6 – Prule KS CS 1/49 – Vožarski pot in CT 56 – Karlovška.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu pa ste prejeli še Poročilo Odbora za urejanje prostora in urbanizem ter Poročilo Statutarno pravne komisije.

Prosim gospoda Igorja Jurančiča, načelnika Oddelka za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. IGOR JURANČIČ

Hvala lepa. Spoštovane gospe in gospodje mestni svetniki, spoštovani podžupan, predsedujoči. Pred vami je Osnutek lokacijskega načrta za območje, ki mu delovno rečemo Tribuna. To je območje, ko iz tunela, pod grajskim gričem, na jugu, pripeljete na Karlovško cesto, zagledate naravnost eno območje. Ki je bilo prvotno tovarna otroških vozičkov. Zdaj je to bilo v postopku denacionalizacije. Kasneje tudi vrnjeno potomcem prvotnih lastnikov. Območje je uporabljeno, kot poslovno skladiščno trgovski del. V enem delu je tudi vrtec.

Slike prikazujejo, da si boste lažje predstavljali, kako stvar zgleda. Oziroma, kje to je. Mi smo za to območje, ki – za katerega je pobudo dalo Gradbeno podjetje Kraški zidar. Ki je kupilo to zemljišče od denacionalizacijskih upravičencev. No in Kraški zidar tudi financira lokacijski načrt. Mi smo naredili, kot je to običajno, projektno nalogo, sklenili dogovor. In tudi izdelovali posebne strokovne podlage. Med njimi so tri variantne rešitve. S katerimi smo skušali v tem pravzaprav občutljivem prostoru, ki ga lahko smatramo za del starega mestnega jedra. Kar najboljše umestiti nove strukture. V tem prostoru se smeri – gradenj, so seveda zelo pestre smeri gradenj. Mamo različne linije. Od Karlovške ceste, potem nekih obstoječih, nekoliko pod kotom. Nobenih pravokotnic, nobenih pravilnih linij. Skratka, želeli smo umestiti mase – stavbne mase, kar se da primerno – v ta prostor. In dobiti tudi ustrezno izrabo. Trenutno je območje izrabljeno z objekti, kot sem omenjal – faktor izrabe približno ena. Medtem, ko območje teh stanovanjskih blokov, sosednjih, je faktor izrabe približno dva.

V osnutku smo izbrali eno kombinirano rešitev, ki pač predvideva, da bi z dvema vzdolžnima masama nekim – nekima stavbnima kvadroma, na katera bi položil pravokotno oziroma v prečni smeri še dva – še dva stavbna kvadra, dobili eno – eno strukturo, ki v bistvu bi bila razmeroma transparentna, zračna. Skoz bi se videlo. In tudi ne bi predstavljajo neke – neke velike vizualne ovire. Ko iz tunela pripelješ na Karlovško cesto. Ampak, bi odpiralo določene vizure proti jugu.

Prometno je zadeva rešena na ta način, da iz Zvonarske ulice, no mogoče bi še omenil – bi rekel te ulice, ki to območje omejujejo. Zaloška cesta, to je glavna ulica. Del mestnega notranjega ringa. Tole imamo Zvonarsko, obstoječo ulico. Tule imamo Tesarsko, ki gre mimo teh prulskih blokov. In tule je Prijateljeva ulica. Obravnavano območje sega na to notranjo neto parcelo. Vključuje pa tudi robna območja.

Promet je predviden, da se reši na ta način, mirujoči promet, da po Zvonarski ulici uredimo dvosmeren promet, s klančinami v kletne etaže. Predvideni sta dve kletni etaži. Moramo vedeti, da je že to celotno območje nekoliko nižje, kot Karlovška cesta. Za približno eno etažo. Tako, da od Karlovške ceste pravzaprav gledano – gledamo tri kleti. Medtem, ko iz parcele same imamo dve kleti.

Ostale robne parcele so predvidene pač za urgentni promet. Oziroma za dostop do obstoječih objektov. Komunalna - infrastrukturo smo zasnovali na ta način, da je v kasnejši fazi mogoča izgradnja podhoda in povezava Gornjega trga s Prulami, to je – sta tile dve črtkani črti. Namreč, komunala je ustrezno poglobljena oziroma umaknjena s tega območja. Kot sem že rekel je pač to območje v celoti - bi rekel na koti –1. In pravzaprav, če bi želeli, bi s te kote – 1 – bi rekel skorajda vodoravno, z rahlim nagibom navzdol prišli pod cesto, na drugo stran. In tu na ustrezen način navezali tudi Gornji trg in Staro Ljubljano s Prulami in tako dalje.

No, to sem že – o prometu sem že omenil.

Kapaciteta območja. Območje je veliko malo manj kot 6000 m². Nad nivojem je predvidenih 11 000 m² bruto etažnih površin. Kletnih etaž je 8000. Parkirnih mest je 224 stanovanjskih enot – predvidoma je pa 106. Faktor izrabe je nekoliko višji, kot obstoječe blokovno območje v neposredni soseščini.

No in z enim prikazom, kako te stavbne mase umeščamo v ta prostor. Strešine novega objekta skušamo poravnati z obstoječimi bloki na Prulah. Stanovanjskimi. V smeri sever – jug puščamo, bi rekel – eno odprtino med tema dvema stavbnima kvadroma. Tako, da ko prideš iz tunela ven, se ne zaletiš v nek – v nek zid pravzaprav. In v smeri vzhod – zahod, tudi puščamo v parterju pravzaprav neko vmesno, vmesen prostor, ki daje občutek – bi rekel - nekak občutek transparentnosti. Oziroma ne utesnjuje – ne utesnjuje oziroma ne daje občutka utesnjenosti v tem območju. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim dr. Jožeta Zagožna, predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, da poda stališče pristojnega odbora. Hvala lepa.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

... je osnutek podprl.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ima eno pripombo na 22. člen, kjer predlaga predlagatelj, da do predloga prouči rešitev sedanjega 22. člena. Poročilo ste pa prejeli pisno. Odpiram razpravo. Kdo želi razpravljat? Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Že sami pripravljavci so imel delimo, al naj bo fasada na Karlovško, rekel bi – močna in ravna, al naj bo tako, kot je zdaj – rekel bi – v dveh ločenih poudarkih. Jaz predlagam, da do predloga razmislijo, če ne bi vseeno, napram Karlovški, ker je to itak severni del. To pomeni, da prenese vsakršno intervencijo. Tudi iz naslova osončenja in tako naprej. Da bi proti Karlovški vendarle pogledali, če je mal močnejša fasada. Namreč, to je območje vzhod – zahod postavljenih blokov, ne? To so sicer res Prule, ampak tako naprej, preko Pirnata, na drugo stran, je to pravzaprav soseska velikih meril, ne? K so bloki na uno stran, ne? In soseska velikih meril tudi navzdol, proti Dolenjski, ne? Tako, da to je oblikovno vprašanje, na katerega naj pač oni pogledajo, al bojo okolici primerno tudi fasado na Karlovško naredili. Kar se tiče sicer Karlovške, je ena reč, na katero je treba pazit. Najmanj, kar je – je – mislim, da je dr. Gabršček na odboru diskutiral, da škoda, da to ni kot sklep prišlo. Od dr. Zagožna. Ker ne vem, ali so to formalno ali niso formalno. Treba je profil Karlovške varovat. Med drugim tudi za kolesarsko stezo. To jaz opozarjam. Kar pomeni, da je v parterju treba razmisliti, a je treba mogoče se mal nazaj umaknit. Čeprav je seveda med blokom, kot je in med Karlovško, tolk prostora, kolikor je sicer med blokom, preko tega nižjega, tam nižje dol. Ta zelenica, ki pada. No, skratka, to naj se mal pogleda.

Sicer je pa tu not še en problem. In to je, da bo vstop v garažo – vstop v garažo bo na koncu, na koncu obeh – na koncu te Zvonarske, ne? Vendar, kdor pozna to trgovino svetila, ne? Od Pirnata. Ve, da je tam – Pirnat bo zdaj mali Pirnat, znotraj teh velikih sistemov, ne? Ampak, kdor ve, ve, da je tisto parkirišče in pa tudi Zvonarska komaj pol, al pa recimo tretjino etaže nižja od Karlovške, ne? Tako, da bo tam nastopil en problem – niveleten. Ne? Enostavno bo, bo treba zlo dol it in potem ne vem kako bo Pirnat splezal na tist svoj parking? Ne? Zdaj, seveda, on je izven območja urejanja, ampak – to so načrti urejanja, ne? On še ne ve, ne? Kaj ga čaka. Kar se tiče tega niveletnega problema. Mogoče je rešitev ta, da se v južni garaži gre notr. Ne v severni, bo Karlovški. Ne? Da se ne gre z avtomobilom čist do konca, pa pol nazaj parkira. Ampak, da se čim prej ponikne v te garaže in se s tem nivelete ujamejo. Ne? In potem se promet znotraj garaž, ne? Nadaljuje. Proti severu. No, to naj pomislijo iz naslova, ravno kar je niveletnih problemov.

Sicer je bla pa še diskusija, da bi mogoče, ker so dve – pa dve, zmaknjene, ne? Garažne kleti. Da bi bile ob Karlovški tri garažne kleti. Zato, ker okolica vendarle ni najbolj bogata z garažnimi kapacitetami. Parkirni še nekak ma, ne? Ampak, ke po zelenicah, ne? Zdaj pa, kako bi rekel za tole eminentno sosesko Prule, bi blo fino, če bi mela eminentne zelenice. In bi še kdo tle pol tud kupil garažo. Pri čemer je seveda en osnoven problem, ki se glasi – če ne bo

zdaj narejena večja kapaciteta, nikol več ne bo narejena večja kapaciteta. Zato, ker je – v tla it, ni noben tak strošek. Po drugi strani je pa profit. Pa mogoče mal poznejši profit.

No, tist – 22. člena ste pa že vi povedal, da je treba terminologijo uredit. Siceršnjo terminologijo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Lepo pozdravljeni. Jaz bi zelo na kratko samo povedal, da se naš strokovni svet s to urbanistično ureditvijo načeloma strinja. In se mi zdi, da je sprejemljiva. Priporoča pa, da se poveča prometno propustnost prvega mestnega obroča. Na tem kritičnem priključku, ko pride ven s predora tud cesta. In sicer s tem, da se umesti še en vozni pas, kar bi bilo približno dodatne tri metre širine. Pred bloki, na Karlovški cesti. In sicer, na tej cestni strani, ko se pripelje iz Centra proti Dolenjski. To bi bilo vse.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Kolesarji pa zraven, jasno, saj...

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja, lepo pozdravljeni. Kolegice in kolegi. Če boste pozorno pogledali, je tud zapis, ki ga je posredoval Odbor za urbanizem, bi opozoril še na dve podrobnosti. Nekatero so bile že omenjene s strani mojih predhodnikov. Dve se mi zdita še pomembni.

Prvič, sam sem tudi nekako zagovarjal stališče, da bi bilo potrebno zagotoviti več parkingov. Ne samo zaradi tega, ker je – rečmo neko širše območje podhranjeno s parkirišči. Temveč, tudi zaradi akta samega. Namreč, če pogledamo bolj podrobno, lahko ugotovimo, da 25. člen dopušča možnost spremembe števila stanovanjskih enot. In seveda je povsem utemeljena domneva, da bo do tega prišlo. Ampak, ne na manj, seveda, ampak na več. Ne? Tako, da bi v tem primeru jaz plediral za tem, da bi moral upravljavec oziroma investitor zagotoviti število parkingov za – teoretično – maksimalno število stanovanjskih enot, kot jih odlok dopušča. To je 123. V nasprotnem primeru bomo pač prišli v neko zagato kasneje, ko bomo mi z odlokom mu formalno to omogočili. Po drugi strani pa bo kršen en drug odlok, ki predpisuje, ali pa predpis, ki predpisuje, koliko parkingov na posamezno stanovanjsko enoto mora bit. Pa tudi sicer se mi zdi to seveda zelo umestno, da povsod težimo k temu, da je tega čim več. Glede na – sploh bi rekel – to mikrolokacijo. Pa ni treba posebej poudarjat.

Drugi detajl, ki je pomemben v tem odloku, o katerem smo tudi kar nekaj časa govorili, je vezan na samo parcelacijo oziroma na odstopanja površin v zvezi z njo. Sam sem prepričan, da je možno do predloga te stvari zagotovit – bi rekel – do konca natančno. Ker pri parcelaciji

– torej, si ne predstavljam, da bi lahko šlo do 5% odstopanje, niti – bi rekel, pri načrtovanju. Ne nazadnje je to veliko, ne? Pri teh kvadraturah. To potem znese kar velike številke. In to je, bi rekel tisto, kar smo tud posebej izpostavili. In mislim, da se bo tako pripravljavec, kot ne nazadnje investitor tega moral držati. Sploh glede na to, da nekako domnevam, ni razlogov, da ne bi ta akt šel – torej, v naslednji obravnavi, ob sprejetju teh pripomb, gladko čez sejo mestnega sveta. Potem je logično, da lahko te stvari pripravi do takrat. In jih tudi že skozi sam tekst vnese. Drugače se mi zdi pa to razmišljanje, ki je bilo tud na odboru izpostavljeno, da bi se zagotovila po možnosti, seveda, še neka dodatna – dodatna možnost razširitve tega notranjega obroča. Bilo na mestu. Roko na srce, je pa težko izvedljiva, tudi prostorsko. Pa istočasno bi blo potrebno tu razčistiti, kaj je – do kje seže recimo interes investitorja. Od kje naprej je pa potem to interes lokalne skupnosti. In seveda v tem primeru bi morala bit občina zagotovo zainteresirana tudi eventualno za sklenitev kakšne urbanistične pogodbe, kjer bi to regulirala. In bi v en del tudi sama, bi rekel, zagotovila, pri izvajanju – te širitve cestišča. Ker mislim, da bi pa to trajno precej popravilo samopretočnost v tem konkretnem mestu. Ko gre za to, da se en pas zasede z levimi zavijavci. In prihaja do določenih problemov. Ne? Ni hudih karambolov, ali pa česa podobnega. Saj statistika to ne kaže. Je pa zanesljivo neki zamašek. Kakor koli že obrnemo, ne? Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tlele, odbor ima v tretji točki ta predlog, ne? Ob Karlovški cesti. Ampak, je pomota. Ob Karlovški cesti tri kletne etaže. Ne pa dve, ne? V smeri proti Prijateljevi ulici pa dve kletni etaži, ne tri, ne? To je ena pomota v sklepu. Ja? A je tko? Pomota? Ja, v redu. Tolk, da ne bojo urbanisti sfrustriran, ne? To bral, pol je pa v redu.

Kar se tiče pa vsega tega – urbanistične pogodbe – bom takole rekel. Domača naloga urbanizma je, da gabarite definira, ne? Ki pol omogočajo poznej enkrat ureditev v kompleksu, ne? Ker, recimo kolesarsko pot pa tud en pas vozni, se bo urejalo na daljši dolžini. Tako, dani, zaradi umika gabarita, recimo v pritličju, ni treba glih urbanistične pogodbe. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Zgolj in samo vprašanje v zvezi z 21. in 22. členom. V 22. členu govorimo o javnem dobrem. Zdaj seveda samo zanima me, kakšen je trenutni status zemljišč s parcelnimi številkami, ki so navedene, kot bodoče dobro. Ali so v naši lasti? Ali so prepuščeni investitorju? Kakšen natančen je status po predvideni izgradnji? Kdo bo upravljavec teh cest, ki so tukaj? Javno dobro je namreč lahko tudi načeloma v zasebni lasti. Vendar me seveda zanima, v kakšnem – kakšen status teh parcel je predviden? In kakšen je trenuten? Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Upam, da bomo lahko na to odgovorili. Dr. Čapar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

To je razprava, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Ja.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Prav. Hvala lepa gospod predsedujoči. Torej, jaz menim, da ta zadeva, kot osnutek, je primerna za podpret. In – bi pa imel nekaj – nekaj vprašanj in – oziroma predlogov. Menim, tukaj se bodo gradila stanovanja, ne? Če prav razumem. In sicer od 106 do 123 stanovanj, če preberemo 25. člen. Jaz imam dve – dve vprašanji. Namreč, kako bo občina, v zahtevo po – v zahtevo oziroma predpis – po dve parkirni mesti za stanovanje, kako bo upoštevala, kakšna ta stanovanja so. Se pravi, kako bo na nek način vgradila neko družinsko politiko, tukaj notri. Ali je to za vsako stanovanje, ne glede na število stanovalcev. Ne glede na velikost, enako število parkirnih mest? Ali ne. Menim, da se lahko že v tej fazi občina s svojimi zahtevami pristopi na – pristopi k oblikovanju neke politike na tem področju. Sam sem dostikrat že opominjal na to. Tukaj piše, v gradivu – parkiranje v podzemnih garažah. Preverjena so tudi zunanja parkirišča v Zvonarski in Tesarski ulici. Za ureditev mirujočega prometa, sta predpisani po dve parkirni mesti na stanovanje. Po dve parkirni mesti na stanovanje. Tukaj menim, da je mogoče in bi bilo prav ugotoviti, kakšna so ta stanovanja. Kdo bo predvidoma v njih živel. Ali pa, tudi, če se ne ugotovi, kdo bo v njih živel, je treba na število družinskih članov to zadevo nekako specificirati. In narediti neko – neko razlikovanje.

Po drugi, drugič pa bi vprašal in bi prosil, da se upošteva ocena kam bodo ti stanovalci hodili v šolo, k zdravniku, v cerkev, vrtec, k verouku. In kakšne so te zmogljivosti v okolici. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Želi besedo predstavnik predlagatelja?

Izvoli, načelnik.

G. IGOR JURANČIČ

Samo dva stavka, ostalo obljubim, da bomo proučil in odgovorili. Glede javnega dobra. Del parcel, ki so navedene, so že zdaj v lasti občine. Del parcel je pa v lasti Kraškega zidarja. In zato smo mi napisali in bomo tudi definiral tako, kot je statutarno pravna komisija, glede javnega dobra rekla. Mi bomo pač definiral območje, kjer je – ki je predvideno za javno dobro. In bodo tudi zemljišča, ki jih trenutno poseduje Kraški zidar, prenesena na občino.

Glede parkiranja, moram tole reč. V pravilniku o minimalnih standardih je zahtevano 1,5 parkirnega mesta na stanovanje. V mestni občini smo se že dvakrat oziroma večkrat odločili, da bomo v Ljubljani pač zahtevali višji standard. To je 2 parkirni mesti na stanovanje. Mi smo to v aktu upošteval. Bomo pa zadevo tko nekak dopolnil, kot je tudi Odbor za urbanizem razpravljal, da bi pač nekako vezali vendarle na število stanovanj. Ker zdaj mam sto – 106 stanovanj, 224, če se ne motim – parkingov. To se pravi – to – 2 na stanovanji. Toda, če se struktura spremeni, se tudi razmerje podre. Tako, da bomo mi to nekako vezali.

Drugače, glede šol, vrtcev in tako naprej. Je zadeva, je območje dobro oskrbljeno. Saj veste, da je v bližini so – je šola, je vrtec in tako naprej. In mi vedno pri izvedbenih aktih – vedno

preverjamo tudi oskrbljenost s šolami, vrtci, športi in zelenimi površinami in tako naprej. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Ugotavljam, da je razprava končana. Zato prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o lokacijskem načrtu dela območij urejanja CS 10/1 – Tribuna, CS 10/2 – Prule – Praprotnikova, CS 10/6 Prule – KS, CS 1/49 – Vožarski pot. In CT 56 – Karlovška.

Ugotavljam navzočnost.

Še malo ugotavljam navzočnost, da se kolegica pridruži...

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

31 navzočih.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Zaključujem glasovanje.

ZA 31. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da smo točko, sklep soglasno sprejeli.

In s tem tudi zaključili to točko dnevnega reda.

Prehajamo k 7. točki dnevnega reda,

AD 7.

OSNUTEK ODLOKA O ZAZIDALNEM NAČRTU ZA OBMOČJE POTNIŠKEGA CENTRA LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli še Poročilo Odbora za urejanje prostora in urbanizem.

Ter še Poročilo Statutarno pravne komisije.

Med današnjo sejo pa še predlog kolege Zvoneta Penka, za umik te točke, ki pa je brezpredmeten, saj je bil dnevni red že sprejet.

Naj uvodoma samo povem, da bomo po uvodni predstavitvi te točke, dal proceduralni predlog, da nadaljujemo razpravo na eni od prihodnjih sej, da ne bomo s tem zgubljeni preveč časa.

Prosim načelnika oddelka Igorja Jurančiča, da poda uvodno obrazložitev h točki.

G. IGOR JURANČIČ

A lahko malo svetlobo? Lep pozdrav še enkrat vsem skupaj. Pred nami, kot se dostikrat reče – največji projekt vseh časov v Mestni občini Ljubljana. To je osnutek zazidalnega načrta, za območje Potniškega centra Ljubljana. Ne bi našteval vseh območij, ki so zajete v ta zazidalni načrt, ker jih je zelo veliko. Bi pa na kratko povedal to, da območje zajema prostor, ki ga omejujejo štiri obodne ceste. To je Slovenska in Dunajska. Vilharjeva, predstavljena Vilharjeva, ne? Mislim, v enem delu je Vilharjeva nekoliko korigirana – na zahodnem. Potem Šmartinska, Masarykova, s trgov OF, potem del Gospodarskega razstavišča in pa park pred železniško postajo.

Zadnja zgodba, to je ta zgodba, ki ima danes, pravzaprav na nek način, ne epilog, ampak začetek nekega, upam epiloga, se je začela leta 2000. Ko je po, moram reč – tridesetih letih prišlo do – v mestni občini – do neke ocene, da na osnovi veljavnih aktov, ki so takrat veljali in razmišljanj, ki so se trideset let pojavljale – od, saj se sami verjetno spomnite – poglobljanja železnic in vseh mogočih idej. Skratka, za to območje je zelo veliko idej. Ne bo mogoče prit naprej. In, da tisti veljavni zazidalni načrt ni uresničljiv, ker ni ekonomsko izvedljiv.

Namreč, če se spomnite morda, zazidalni načrt, ki je nastal tudi na osnovi enega – natečaja, javnega natečaja, je predvidel sicer zelo dobro oblikovano območje. In zelo dobro oblikoval območje, vendar, v tistem območju, razen logističnih vsebin pravzaprav, ni bilo kaj dosti veliko. In seveda, mi smo takrat, leta 2000 ocenili, da brez kombinacije javno zasebnega partnerstva, takšnega projekta v Ljubljani ne bo mogoče speljat. Mi smo takrat tudi ocenili, da je potrebno območje programsko zgostiti. Vsestransko povezati sever in jug mesta. In pa seveda zgraditi osrednji logistični center, na – kjer bi se na eni točki pravzaprav povezale skoraj vse prometne infrastrukture. Morda z izjemo vodnega prometa. Poleg tega, seveda smo težili k temu, oziroma smo ugotovili, da je potrebno povečati atraktivnost mestnega središča, ker vsi vemo, kaj se je dogajalo s trgovino in nekaterimi drugimi dejavnostmi, ki so se postopno selile na rob mesta.

Leta 2001 sta najprej MOL in Slovenske železnice, kasneje se je pridružila še Agencija za železniški promet, sklenili dogovor, da bodo ta projekt skupaj vodili. In, da bo projekt pač zasebno javni projekt. Dogovorili smo se za določene podrobnosti. Da MOL in Slovenske železnice krijeta stroške 50:50. Ustanovljen je bil projektni svet. Osem članski. Ki so ga sestavljali vodilni, s strani Železnic in MOL-a in Agencije za železniški promet. Ter kasneje tudi Ministrstvo za promet. Ustanovljena je bila še posebna strokovna komisija, osem članska strokovna ekipa. Iz strokovnjakov Slovenskih železnic in Mestne občine Ljubljana. No in takrat je bilo dogovorjeno, da se išče urbanistična rešitev za novi akt, z mednarodnim javnim natečajem.

Leta 2002 je ta mestni svet obravnaval in sprejel tudi strategijo prostorskega razvoja in pa strategijo trajnostnega razvoja. In prostorsko zasnovo MOL, v katerem je poudaril nekatere – nekatere pomembne stvari. Ki so pravzaprav tudi izhodišče za pripravo tega zazidalnega načrta. Skratka, trajnostni razvoj je obenem tudi prednost javnega prometa. Da je potrebno degradirano in slabo, slabo izrabljena zemljišča v mestu uporabiti in zgostiti. Da je treba zaključiti nedograjene projekte. Da je treba oživljati historična mestna jedra. Oživljanje ne pomeni samo prenovo, fizično objektov, ampak tudi vnašanje ustreznih vsebin v jedro in pa njegov neposredni rob. Ki poveča atraktivnost mestnega središča. In omogoča, da se mestno središče tudi bolje trži. Leta 2003 je bil izveden mednarodni natečaj – za takratne razmere sploh z zelo veliko udeležbo. Prišlo je 32 projektov. Dvaintridesetih avtorskih skupin. No in iz vseh projektov je natečajna žirija, sestavljena iz stroke in politike in tako naprej. S sodelovanjem zbornice – inženirske zbornice – izbrala projekt slovenskih avtorjev. Roka Klanjščka, Klemena Pavlina, Aleša Vrhovca – iz firme Real Inženiring Ljubljana.

Glavna značilnost tega projekta je bil pravzaprav en logistični krog, na koti –1, ki bi povezal pravzaprav to – ne rečem prvo kletno etažo, ampak to etažo – 1. Od – od Kora bara oziroma stolpnice Avtotehne, preko Potniške postaje, ki jo povezujemo z enim krogom. Ta krog je na enem delu ojačan, z eno ojačano tangento. Ki – ki postane – postajna dvorana. Tako za tirni promet in v nadaljevanju za avtobusni promet. In ta, pravzaprav spodnji nivo pogleda ven, če tako rečem, ob podvozu, na obstoječi nivo Dunajske oziroma Slovenske ceste in se nadaljuje preko Gospodarskega razstavišča do Bežigradskega dvora. Tako, da dobimo pokrito podzemno ulico, dolgo skoraj 1 km. Obdano z atraktivnimi programi. In nenazadnje, kot glavna atrakcija nekje, v – v eni tretjini tega območja, spodnji tretjini, je seveda tudi ta Potniški center. Kjer se pač že danes zadržuje oziroma tranzitira več, kot 40 000 potnikov.

No, to je – sta dve, prvi prikaz je pravzaprav ena tridimenzionalna predstavitev te – te glavne logistične potniške dvorane. V preddverju imate tudi eno maketo, ki je v izogib pravzaprav nesporazumom dopolnjena natečajna rešitev. To ni – bi rekel – maketa, ki odraža stanje zazidalnega načrta. Ampak, je dopolnjena natečajna rešitev. Dopolnjena z zadevami, s priporočili pravzaprav natečajne žirije. Mi smo to maketo dali v preddverje zaradi tega, da si vsi lažje tudi prostorsko predstavljate obseg tega območja in način pravzaprav, kako nove strukture umeščamo v staro mesto.

Izbrana natečajna rešitev predvideva pravzaprav štiri velike zgoščine ob tirih. To je ob Masarykovi, na križišču s Slovensko. Ob Vilharjevi, na križišču z Dunajsko. Potem ob Šmartinski in Vilharjevi ter Šmartinski in – in Masarykovi. V sredini območja, kjer se možnost za gradnjo zmanjša zaradi obvezne, obveznega upoštevanja območja tirnih naprav, so predvideni tudi objekti. Vendar na nekoliko nižji ravni, kar se višinskih gabaritov tiče, ker na severnem mestnem parku, parku Navje, ki ga postopno smo začel pravzaprav gradit. Oziroma urejat. S tega severnega parka so čudoviti pogledi na Ljubljanski grad. In zato smo pravzaprav zavihal na nek način robove. In v sredini držali navzdol pravzaprav te gabarite.

V izbrani natečajni rešitvi je ustrezno, po mnenju žirije in našem mnenju, rešena ta logistika. Skratka, ta logistični krog. Postajna dvorana, ki je obenem glavni peš podhod med severom in jugom, je široka, zračna, obdana z atraktivnimi programi. Z dodanimi, z dodano naravno svetlobo iz strehe. Avtobusna postaja je na severni strani, ob Vilharjevi cesti. Je tudi neposredno navezana na glavno potniško postajno dvorano. Ki napaja tudi – tudi perone, železniške perone. No in v teh zgoščinah, se najdejo večje količine različnih, pestrih programov. Od poslovnih, deloma hotelskih, deloma kongresnih. Predvsem trgovskih. In tako dalje. Predvidena je tudi dopolnitev gradnje na Gospodarskem razstavišču. Ki smo ga želeli na nek način integrirati v ta potniški center.

V natečajni rešitvi so ustrezno rešene tudi druge stvari. Kot je potek mestnega tramvaja. Moram omeniti še to, da sta predvideni postajališči za mestni tramvaj na mestu pred tem vhodom v glavno potniško dvorano. Tako, da so te poti oziroma med posameznimi vrstami prometa, kar se da najmanjše. Najkrajše.

Se opravičujem...No in v letu 2003 in 2004, smo izdelali tudi predinvesticijsko študijo, s katero smo želel preveriti in se prepričati, ali so naša – naša izhodišča pravilna. Namreč, če želimo it v zasebno javno partnerstvo, moramo tudi vedeti, da so tisti programi, ki so predvideni v tem centru prodajljivi oziroma da so – bi rekel – uresničljivi z vidika zanimanja, bi rekel – zasebnega kapitala. Izdelani so bili še tudi drugi projekti. Od nadomestnih tirov. Raznih, bi rekel – prilagoditev, vozne, te železniške harfe. Izdelane so bile cenitve zemljišč in objektov. In pa, takrat se je začel izdelovati tudi zazidalni načrt. Prevezniki zazidalnega načrta, so izbrani avtorji iz natečaja.

V letu 2004, se boste spomnili, smo spreminjali, v paketu spreminjali dolgoročni plan. V dolgoročnem planu, smo vsa zemljišča, ki so tule na tej karti označena, kot sivorobna zemljišča, označena s sivo, spremenili v zemljišča za mešano rabo. In pustili sivo, to so območja železniške infrastrukture samo tista zemljišča, ki so nujno potrebna za obratovanje železnic. Ne smem pa seveda pozabit, da preko potniške postaje potekata dva evropska koridorja. Da se tu stekajo vse regionalne, mislim lokalne in druge linije železniškega prometa. Da preko potniške postaje poteka tudi tovorni promet zdaj. In, da je pač zelo obremenjena. Vendarle, z Železnicami in z Železniško agencijo in njihovimi strokovnjaki, smo se uspeli na nek način pogoditi, da smo zmanjšali to območje, namenjeno železniške infrastrukture, ki je bilo prej – kot vidite na levi karti, precej večje. Da smo to območje uspeli precej znižati.

V letu 2004 smo začeli tudi sondirati pravzaprav potencialne strateške partnerje. Najprej smo izdelal eno gradivo. Pravzaprav en izvleček vseh teh izhodišč, do katerih smo v tistem trenutku prišli. In naredili neke vrste tender, ki to sicer ni bil čisto tender. Ampak neke vrste

tender. In objavili smo obvestila oziroma povabila smo objavili v Financial Times-u, v Delu. In na osnovi teh obvestil se je prijavilo pravzaprav kar veliko število zainteresiranih podjetij iz tujine. Kar osem jih je bilo. In en iz Slovenije. No, ta slovenski kandidat se je zanimal samo za trgovski program. Ne pa za celoto. Mi smo pa že v samem začetku želeli dobiti strateškega partnerja, ki bo z nami skupaj stopil v celoten projekt. In bo vložil sredstva in tudi ostal na tej lokaciji nekaj časa, da ta projekt seveda na ustrezen način zaživi. In na ta način, če bo partner tu ostal, je tudi to na nek način zaveza njegova, da bo poskrbel, da bo projekt živel, če bo pač v njegovi ingerenci oziroma moči.

Osnutek zazidalnega načrta, ki je zdaj pred vami, obsega skratka celoto, ki sem jo prej opisal in obsega tudi prvo fazo. V tej prvi fazi, ki je nakazana tule, z rdečo karto, z rdečo linijo, je ves logistični del. Bi rekel - novi logistični del. Ne smem pozabit že danes, da že danes deluje pravzaprav podhodna, podhod pod železniškimi tiri. Dohod na perone. Tule, v sredini. Tole ostane v svoji funkciji. In tudi napaja, bi rekel - z vzhodne strani avtobusno postajo. Vendar, vse, kar je novega, je v tej prvi fazi. No in skratka, kakor sem že omenil, je to glavna potniška postaja. Z navezavo na tire, na avtobuse, na vse vrste terminalov. Terminale, kjer ustavljajo avtobusi za - za letališče. Razne regionalne linije. Tramvaj se pojavi tule na južni strani. Na Trgu OF. In na tem območju sta tudi obe postajališči, obeh linij, ki sta bili opredeljeni v predhodnih študijah, kot prvi fazi.

No in ... no, to je prva faza. Pardon. Mogoče bi moral še opisat. Površina celotnega območja je 36 ha. Pa saj ste že sami videli iz tega napisanega. Nadzemni del šteje skoraj 300 000 m² bruto etažnih površin. Od tega je prva faza, nadzemna, najmanj 180.000 m² bruto etažnih površin. Najmanj govorim zaradi tega, ker zazidalni načrt ima tudi določene možnosti, bi rekel - dodajanja. Ma neke spodnje meje. Ma pa možnosti, da na nekaterih območjih doda tudi nekoliko več. Kar je seveda v skladu z ostalimi omejitvami. Kot so višinski gabariti in tako dalje.

V celotnem območju je predvideno kar 4860 parkirnih mest. In v podzemlju 145 000 m² bruto etažnih površin. Tam so v glavnem parkirišča. Skladišča. In drugi pomožni prostori. In pa seveda tudi del komercialnega programa, v območju, ki obdaja avtobusno oziroma potniško postajo.

Na tej karti so pravzaprav na nek način barvno ločeni gabariti, kot sem že prej omenjal. Se, bi rekel - stavbne mase povišujejo na robovih. To je ob Slovenski in Dunajski cesti. Tu je tud nanešen na nek način izbor teh visokih objektov. Želeli smo dati glavni višinski poudarek na vogalu Masarykove in Slovenske ceste. Najvišjo stolpnico. Sto metrov visoko. Do 100 m visoko, s katero bi na nek način že od daleč oznanil, da je tukaj pravzaprav središče mesta. Da je to logistični center. Ostale stolpnice smo razporedil tudi v ustreznem, bi rekel, ritmu, ki ga nakazujejo obstoječe stolpnice ob Dunajski in Slovenski cesti. Tako, da se nekako ritmično pojavljajo. Tako ta stolpnica pri Gospodarskem razstavišču, kot tista, ki je nekoliko bolj notri umaknjena. Ob Vilharjevi cesti.

Kot sem že prej omenil, Vilharjeva cesta je nekoliko korigirana na os Livarske ceste. In v križišču Slovenska cesta - Vilharjeva, nastane polno križišče, ki omogoča zavijanje levo - desno, v vse smeri. Takšna rešitev je že tudi v veljavnem zazidalnem načrtu. V kletih, kot sem že omenil, so praktično pod vsemi objekti oziroma stavbnimi masami, so možne podkletitve. In globina je pravzaprav pogojena bolj ali manj z odklikom od podtalnic. Oziroma z določili, ki varujejo podtalnico.

No, v enih prerezihi bi mogoče to pokazal. Predvsem mogoče ta osrednji del. Ta glavni višinski poudarek stolpnice ob Masarykovi in Slovenski cesti. Potem, glavna postajna dvorana, ki gre pod zemljo in poteka dalje, mimo Gospodarskega razstavišča in še naprej proti Bežigraskemu dvoru. Potem vmesen prostor, kjer se pač dogaja ves ta tirni promet. In pa - bi rekel - nadkritje. Možno nadkritje. V območju prve faze smo predvideli možnost tudi nadkrivanja. In dodajanja nekih programov. Zato sem omenil, da tistih 180 000 m² bruto

etažne površine v prvi fazi je na nek način minimum. Možno je pa tudi več. No in v Gospodarskem razstavišču se spet pojavi ena stolpnica podobne višine, kot je Delova stolpnica. No in to tista največja stavbna masa ob Vilharjevi cesti.

Če mogoče še eno silhueto pokažem. Skratka, robovi z višjimi poudarjenimi višinami objektov. V sredini pravzaprav držimo zadevo nekoliko nižje. Da ohranimo nekatere pomembne vedute. Ker vedute v mestu so pač tisto, kar čitamo. Kar nekdo, ki pride v mesto dejansko čita in spoznava mesto z vedutami. Ko se mu na vsake tolk pokažejo kakšni zanimivi pogledi. In teh pogledov ne smemo skrivati. Zato je to zelo pomembno pri čitanju mesta.

No, če se nekoliko mogoče pospešeno sprehodim skozi posamezne morfološke enote v tem zazidalnem načrtu. Ta vogal Masarykova – Slovenska. Predvidenih je 106 000 m² nadzemne bruto etažne površine. Od tega je predvidenih bruto trgovske, gostinske dejavnosti, do 40, poslovne – do 40, razvedrilne, kulturne in druge dejavnosti – do 20%.

Naslednja stavbna masa, to je na severu, ob Vilharjevi cesti. Ima nekoliko manj. 78 000 m². In tudi nekoliko drugačno namembnost. Trgovsko gostinske – 20%. Poslovne – 30, hoteli in apartmaji – do 25. Kongresne dejavnosti se tukaj pojavljajo. Tako, da bi to kompletiral. Pravzaprav Gospodarsko razstavišče. Še z raznimi kongresnimi dejavnostmi. No in pa seveda rekreacijske dejavnosti – do 5%.

Potem je še – v prvi fazi – prostorskega akta P 3, ne? Ki obsega tri kleti, v bistvu in pa tudi tri etaže nad zemljo. 34 000 m² je možna maksimalna....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...s tem, da je pogoj železnic, da se na tirni harfi ne pojavi en steber. Ampak, mora biti konstrukcija pravzaprav obešena na eni stavbni masi. Vsega skupaj je pa v tem območju možno pričakovati 97 000 m². Vendar, kot sem že rekel. Ta del nadzidave tirov je na nek način fakultativen. Oziroma, tu je možno tudi manj.

Potem je tu obstoječa železniška postaja. Kjer predvidevamo en – en dodaten aneks. In pa obstoječa poslovna stavba Železnic. Tu je relativno malo površin. Potem je vizavi avtobusna postaja, s spremljajočim programom. 5451 m². Potem je en dolg objekt, ki smo ga želeli na nek način višinsko razgibat. Da ne bi bila to ena predolga, ne vem – masa, bi rekel en zid ob Masarykovi cesti. Nekako smo ga skušali višinsko razgibat. No in ta objekt ima 17 000 m². Namen je pa predvsem poslovno – 70% trgovsko gostinske dejavnosti in pa tudi neka več namenska dvorana. Do 15%.

Potem smo na vzhodu, na dveh – bi rekel – zgoščinah, to je ta južna, ob - ob Masarykovi cesti. Tu je predvideno 50 000 m² oziroma 51. Tu se pojavijo pa, poleg ostalih dejavnosti, ki so tudi na zahodu, tudi bivanje, do 25%. V mislih imamo stanovanja. Ne družinska. Ampak bi rekel poslovne apartmaje. Poslovna stanovanja. Za posebne pač – potrebe. Ker za – pač potrebe otrok in običajne potrebe družinskih stanovanj, tu enostavno ni možnosti.

Ravno tako, no, potem smo predvideli, kar je mogoče zanimivo – na Šmartinski cesti, med tovarno Zmaj in pa med severno Topniško, je predviden nov podvoz. Ta naj bi celo imel v neki končni fazi tri cevi. V eni bi bil skoncentriran tramvaj. V eni bi bil pa – namenjeni motornemu prometu. V zazidalnem načrtu smo predvideli, da bi stranico ob pločniku tega podvoza obdali z nekimi komercialnimi programi. Trgovskimi predvsem. Da ne bi hodili, ne vem, sto petdeset metrov mimo nekih pustih betonskih zidov. Ampak, da bi tam imeli tudi določene lokale in bi pač na nek način osvetlil in oživil tisti prostor, ki pač je kar dolg pod temi tiri.

Na severu je še zadnja, ta večja zgoščina. Tam je predvidenih 36 000 m² te bruto etažnih površin. No, tudi tu se pojavi bivanje do 25%. Nekateri je zmotilo, zmotila bencinska črpalka. Ne gre za eno banalno, ne vem, podrobnost. Ali pa ne vem kaj. Ampak, gre za to, da železnice rabijo črpalko za lokomotive in trenutno je črpalka za lokomotive na območju prve faze. Predvideno je, da se ta – te cisterne in črpališče seli na vzhod. V območje tirnih naprav. In, če so že cisterne zavarovane na ustrezen način, zaradi varstva vodnih virov, je najbrž logično, da se na cestno stran pojavi pa tudi ena mestna črpalka. Ne to zdaj ena klasična avtocestna črpalka. Ampak, ena mestna črpalka, kakršne smo je vajeni tudi v drugih mestih po Evropi.

No, tu je še en – na severu še en obsežen volumen ene poslovne gradnje. 26 000 m². Tudi tu je nekaj – predvideno več namenskega bivanja. Predvsem je pa v tem objektu bilo predvideno oziroma je predvideno – da bi se v ta objekt selile vse dejavnosti, ki jih ima železniško gospodarstvo trenutno na območju prve faze. Namreč, ta objekt bi morali zgraditi, graditi zelo hitro. Še bi rekel – pred prvo fazo. Da bi ob čiščenju terena v prvi fazi, vse poslovne in vse druge razne dejavnosti službe preselili v ta objekt. To so tiste službe, ki so na nek način funkcionalno vezane na potniško postajo.

No in tu je še preo... tista dopolnilna gradnja na Gospodarskem razstavišču. Nekaj je razstaviščno sejemske dejavnosti. In nekaj je poslovne, gostinske in druge dejavnosti. Seveda, večnamenske povezovalne površine.

Pokrov, bi rekel, ki ga ustvarjamo s tem zazidalnim načrtom zgleda takole. V treh dimenzijah. To ni arhitektura. Ampak, so to na nek način v - tridimenzionalen prikaz prevedeni gabariti. Ki so zapisani v zazidalnem načrtu. To je pač tisti vogal. S tem glavnim, višinskim poudarkom. Tule je Vilharjeva cesta. To je nekoliko temneje označene – so te, bi rekel – nadgradnje tirov, možne nadgradnje tirov. Tule je strešina nad obstoječimi peroni železniškimi. In tule notr je – je ta vstopna ploščad, ki poteka v enem blagem naklonu iz Masarykove v to postajno dvorano.

No, to je še pogled iz severa. V ospredju tule je stolpnica na gospodarskem razstavišču. Torej, tole je en objekt, ki ga dodajamo k – nedavno tega obnovljeni hali A na Gospodarskem razstavišču. Tule, mogoče se mal vidi skozi, skozi ta objekt – je predvidena možnost tudi nadzemne povezave med tem delom in med tem novim delom na Gospodarskem razstavišču. Tako, da bi poleg podzemnih, dobili tudi nadzemne zveze in omogočili, da se dejansko ves ta kompleks zvije v eno funkcionalno zaokroženo celoto. In to še iz jugovzhoda. Tule se vidi ta glavni vstopni prostor v postajno dvorano. Širok je okrog 80 m. To ni navadna, bi rekel – navaden peš podhod. Ampak, to je neka pokrita piazza, ki ima pač več funkcij. In med drugim je tudi postajna dvorana.

V javni razgrnitvi, ki je bila končana 3. oktobra, so bile dane tudi določene pripombe. Mi smo zadnje pripombe dobili pravzaprav šele v petek. Zato sem mislil danes mogoče samo en pregled naredit čez te glavne, pravzaprav intonacije – iz teh pripomb. Ali neke, mogoče komentarje na to. Nekaj je bilo komentarjev na proceduro. Da je bil čas razgrnitve neprimeren. In, da je bilo premalo časa. In, da se stroka ni vključevala in tako naprej. Jaz bi na ta – to na nek način komentiral. Da pač – zazidalni načrt je bil razgrnjen dlje časa. Pa tudi je zakon predvidel. Res, da je bil tudi en del avgusta. Vendar je bil tudi cel september. Tako, da – mislim, da stvar ni samo zakonita, ampak je bilo časa, bi rekel, za eno organizirano udeležbo dovolj. Mi smo v tej dvorani organizirali javno obravnavo. Žal, pravzaprav, čeprav smo zadevo objavili v javnem časopisu, uradnem listu in tako naprej. Že dovolj prej. In tudi mediji so poročali nekaj dni pred to javno obravnavo, da to bo, ne? Je bila udeležba relativno skromna, no. Bi pa seveda moral reč, da je bila strokovna javnost pravzaprav vključena ves čas, od leta 2000, kot smo, kot sem vam že prej v historiatu razlagal, kaj vse smo naredili v teh zadnjih letih. Že pri samem natečaju, že pri kreiranju natečajnih nalog razpisnega gradiva, kasneje, kot žirija. Skratka, ves čas je stroka zraven. Tako, da ne vem, če kdo misli, da ima še

kaj za povedat, jaz mislim, da je lahko to povedal tudi v javni razpravi. Oziroma dal tudi pisno – pisno na, kot pripombo.

Potem je bilo nekaj pripomb na namembnost površin. Na to, da je premalo mestotvornih in preveč komercialnih površin. Jaz bi zdaj težko ločil. Mislim, ta mestotvoren pojem. Pojem mestotvornosti – iz sociologije – in pomeni nekaj družga. Mi smo arhitekti, urbanisti, to uporabljamo. Kot pojem gradnje, neko dejavnost, ki pač na nek način ustvarja mesto. Ki je bolj kultura, manj komerciala. Jaz bi to, bi rekel, na nek način težko na ta način razumel. Jaz trdim, da je tudi trgovina mestotvorna dejavnost. In mislim, da je teh dejavnosti tuki notr, ki jih smatramo za mestotvorne, pravzaprav veliko. Ne? Od kongresnih, prostočasnih, stanovanjskih - to so tudi mestotvorne dejavnosti. In tako dalje. Skratka, težko bi se strinjal s to trditvijo, da je tu premalo mestotvornih dejavnosti. Ne smemo pa pozabit tudi na postajo, ki je osrednja mestotvorna dejavnost pravzaprav, ki je v tem območju.

Javno zasebno partnerstvo je, kot sem že rekel – edina realna možnost. In zasebni partnerji seveda pričakujejo ustrezen donos. Javni sektor mora pa seveda na nek način jamčit za svoj vložek. Tu so različne ideje, da bi gradili fakultete, stadione, študentske domove in tako naprej. Mislim, načeloma, nimamo nič proti. Vendar mislim, tisti, ki je zadolžen za gradnjo fakultet, študentskih domov, stadionov in tako naprej, mora na nek način izkazat tudi – ne samo interes, ampak tudi dejansko, realno, finančne vire. Da bo zadeva zgrajena v doglednem času. Naša ideja je, da bi to prvo fazo zgradili v relativno zelo kratkem času. V treh letih. In, da bi se tudi celotno območje zgradilo v obdobju do desetih let. Da zadeva ni, bi rekel, utopija, so pokazali ravno odzivi teh strateških partnerjev. Ki so vsi pravzaprav zatrjevali, da bi ta center predali namenu prvo fazo – konec leta 2008. Oziroma začetek leta 2009. Podobne centre v Evropi so delali osemnajst mesecev in nič več.

Avtobusna postaja je premajhna. Na koncu naj rečem tisto, kar sem na koncu napisal. Mi bomo seveda še enkrat preverili park... avtobusnih peronov je toliko, kot zdaj. Se pravi, trideset je rednih. Potem so pa še dvakrat po štiri izredna postajališča za avtobuse. Mi – v vsem delu smo menili. Pri zazidalnem načrtu, da bo morala ljubljanska urbana regija uvesti integralni promet. To smo zapisali že tudi v raznih dokumentih. Od strateških do – ne vem, zdaj – programa ljubljanske urbane regije. To pomeni tudi, da ne vozijo iz Kamnika praktično po isti liniji avtobusi in vlaki. Da je treba te stvari drugače organizirat. In iz tega naslova – iz naslova regionalnega prometa, pričakujemo, da bo tirnega prometa več in avtobusnega prometa manj. Da se na enem peronu oskrbi tri do štiri avtobuse na uro, ne? To se pravi, že iz tistih rednih peronov imamo – od 90 do 120 oskrb avtobusov na uro, ne? In, da parkiranja avtobusov, daljšega parkiranja, za daljše parkiranje avtobusov na tej lokaciji, je škoda te dragocene lokacije. Zato smo predvideli, da bi pač morali avtobusi, ki stojijo več ur. Čakajo na nek termin. Nekje drugje čakati. Ne pa na avtobusni postaji na središčni lokaciji v mestnem jedru.

No, skratka, ne glede na vse to, bomo to še enkrat preverili. Mamo tudi še nekatere druge variante, drugačne organizacije avtobusne postaje. Tudi takšne, ki imajo več parkirnih oziroma avtobusnih peronov. Tako, da v nadaljevanju bomo te stvari še enkrat pretehtal. In pač našli tudi ustrezne rešitve. Mogoče vprašanje turističnih avtobusov. Vendar, načeloma, na tej lokaciji turističnih avtobusov nismo predvideval.

Neusklajenost gradiv. No, to so bile razne pripombe. Jaz bi zatrdil, da neusklajenosti gradiv ni. Da to, kar imate zbrano – je osnutek zazidalnega načrta. Je ta zazidalni načrt, osnutek, nastal pač v določenem času, iz različnih strokovnih podlag. Imamo vsaj tri vrste strokovnih podlag. Eno je izbrana natečajna rešitev. Drugo je natečajna rešitev, izboljšana z – bi rekel – utemeljitvami oziroma, ne vem, sugestijami natečajne žirije. In tretja je pravzaprav – tretji je ta osnutek, ki ga imate tu, pred seboj. Ta osnutek sam s sabo je usklajen. Tu ne gre za neko neusklajenost. Ampak, gre kvečjemu za to, da ste mogoče primerjali neke dokumente. Ki so

bili neke vrste podlage, ki so bili izdelani prej. S tem, kar je zdaj. In iz tega mogoče se vam zdi, da zadeva ni – ni usklajena.

Potem so še recimo razne, razni očitki, da ni – da ni kritične mase. Moram reč, da to kritično maso oziroma zadostno količino programov in portfelja teh programov, na tej lokaciji, smo preverili, kot rečeno – s temi ponudbami tujih strateških partnerjev. In pravzaprav iz tega lahko potegnemo zaključke, da ta postaja, kakršno smo si zastavili je visible. Je uresničljiva. Tudi prvi vtis, ki ga dobi potnik, ko pride iz vlaka, ali pa iz avtobusa v potniško postajo ni ta, da bo gledal neke puste betonske stene, ampak bo dejansko imel na razpolago izbor, en velik nabor pravzaprav različnih programov. Komercialnih in tako naprej. In atraktivnih. Tako, da tiste trditve, da delamo neko podhodno dvorano, k boš gledal samo neke betonske stebre – absolutno ne more držat.

Dolžine poti in logistika. Dejstva so navedene tule. Da pač prostor med Vilharjevo in Masarykovo je dolg 140 m. Da so železniški peroni, obstoječi, ki jih ohranjamo, dolgi 260 m. In, da je med postajno dvorano in Slovensko cesto, kjer so tudi izhodi na pločnik, dolgi 170 m. In, da mam v tem prostoru tirno harfo, z dvema evropskima koridorjema in skratka območje ves čas pod prometom. Skratka, delal naj bi čim manj pod zemljo. Ker je to drago. Zato smo pod zemljo umestili pravzaprav postajno dvorano, del postajne dvorane in pa neke najnujnejše povezave. Vsi ostali programi oziroma težišča programov, so bo tirih. To je pomembno tudi zaradi tega, ker če bo kdaj prišlo do hitre železniške proge, ne vem – Lisboa – Moskva, recimo. In pa Hamburg – Istanbul in tako naprej. Lahko mirno zamenjamo pač, naredimo to progo v – prvi ali drugi kleti. In v bistvu imamo samo strošek zamenjave te – teh povezav na postajni dvorani, iz kleti v pritličje. Ker vsi ostali programi so nameščeni zraven. Oziroma nad tiri, ki pa pač v tem primeru ne predstavljajo neke – neke ovire.

No in na koncu, mogoče še predno se boste tole sami prebral, k sem že tudi omenil. Pojavlja se dilema okrog sočasnosti sprejemanja programa opremljanja tega območja. Moram reč, da po državni uredbi, od julija dalje, se program opremljanja stavbnih zemljišč sprejema z odlokom. To pomeni, smo preverili, pač dvofazni postopek. Lahko se sprejema sočasno z zazidalnim načrtom. Lahko se sprejema ločeno. Glede na tehniko dela, smo mnenja, da do osnutka, ko so na nek način verificirane, verificirana izhodišča zazidalnega načrta, je zelo težko pripraviti neko, neko končno verzijo programa opremljanja. Zato smo mi sicer to verzijo v osnutku pripravili, nismo je pa dodali k osnutku zazidalnega načrta. Nameravali smo osnutek programa opremljanja predlagat sočasno z obravnavo in sprejemanjem predloga zazidalnega načrta. Tako, da – skratka, postopka sta dva. Nista nujno vezana postopkovno. En na drugega. Lahko se vodita ločeno. Je pa zelo težko pred osnutkom na nek način zavezat mašnico na – na program opremljanja. Ker navsezadnje, vse stvari še niso jasne. In zaradi tega smo ugotavljali, da bi kazalo imet na nek način en – pol koraka zamika pri sprejemanju tovrstnih dokumentov. Zdaj pa, država je zakomplicirala postopke neskončno. Ker pred julijem je program priprave sprejemala županja. To se pravi izvršilni organ v občini. Zdaj je pa to treba z odlokom, ne? To je nekdo napisal v uredbo. In ta odlok, to pomeni, da je to dvofazen postopek. In je to velik problem. In mestni svet, mislim, da je že tako zasut. To je moje, čisto osebno zapažanje, s točkami. Tako, da zdaj bo še toliko in toliko teh programov opremljanja non stop na mestnem svetu. Jaz ne vem, kako bo to funkcioniralo. Ampak, to bomo pač preizkusili, pa bomo videli.

Hvala lepa. Bil sem nekoliko daljši, ampak...

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim samo še predsednika odbora, Odbora za urejanje prostora in urbanizem, dr. Jožeta Zagožna, da poda še mnenje odbora.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa za besedo. Odbor je obravnaval ta, zares velik in morda tudi zgodovinski projekt, za Ljubljano. Kot ste videli, se je vrsto let pripravljaj. In odbor je po razpravi sprejel sklep, da podpira osnutek Odloka o zazidalnem načrtu za območje Potniškega centra Ljubljana. Daje pa hkrati tudi naslednje pripombe.

Odbor meni, da je z odlokom potrebno določiti faznost izgradnje celotnega območja. In najprej rešiti prometnico na povezavi Masarykove in Šmartinske ceste, z ureditvijo križišč z Metelkovo, Maistrovo in Njegoševo cesto tako, da bo prometni sistem vedno deloval v celoti.

Drugič. Odbor meni, da je z odlokom potrebno določiti širši profil Vilharjeve ceste in zagotoviti dopolnilni avtobusni javni mestni potniški promet.

Tretjič. Oddaljenost postajališč cestne železnice na Masarykovi cesti, od avtobusne postaje je prevelika. Nedopustno je zagotavljanost dostopa do avtobusne postaje le s taksi vozili. Zato je načrtovati tudi dosegljivost tudi z javnim mestnim potniškim prometom. Odbor bo po zaključku javne razprave, ki traja od 8.8., do 3.10., obravnaval vse pripombe iz javne razgrnitve.

Ob tem naj dam še eno pripombo. Slišali smo, da gre tule za optimalno kombinacijo javnega in pa zasebnega interesa. Komercialnega. Najbrž je res, da so tako veliki projekti, na nek način, vedno kombinacija obojega. Tu je zdaj samo eno vprašanje, ne? Ali tisti, ki so sedaj lastniki teh zemljišč, ali bodo lahko tudi, kot investitorji sodelovali sami v uresničevanju teh enotnih konceptov? Ali pa bodo morali ta zemljišča prodati tem, na natečaju, ali pa kako drugače izbranim, tujim investitorjem. In potem njim prepustiti pobudo? Skratka, vprašanje se glasi ali – ali je to zdaj, če ste se zdaj to tako sprejme – obvezno ravnanje za vse obstoječe lastnike? In kakšen je odnos teh velikih vlagateljev do sedanjih, manjših potencialnih investitorjev?

Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolegice in kolegi, kot sem že uvodoma napovedal pri tej točki. Ravno zaradi tega, ker je bilo kar nekaj pobud, da bi Osnutek Odloka o zazidalnem načrtu območja Potniškega centra obravnavali skupaj z Osnutkom Odloka o programu opremljanja zemljišč, dajem v skladu s 106., prvim odstavkom 106. člena poslovnika proceduralni predlog, da se nadaljnja obravnava osnutka preloži na eno od naslednjih sej, ko bomo obra..., ko jo bomo obravnavali skupaj z Osnutkom Odloka o programu opremljanja zemljišča za to območje.

Ugotavljamo navzočnost za proceduralni predlog.

Ni obrazložitev glasu...

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti?

32 prisotnih...

Zaključujem glasovanje.

28 ZA. 3 PROTI.

S tem ugotavljam, da je ta proceduralni predlog sprejet.

In zaključujem danes to točko dnevnega reda. Obravnavali bomo na eni od prihodnjih sej. Skupaj z osnutkom o opremljanju.

Smo zaključili 7. točko. Prehajamo k 8. točki dnevnega reda

AD 8.

PREDLOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O DOLOČITVI OBMOČJA PREDKUPNE MPRAVICE MESTNE OBČINE LJUBLJANA, S PREDLOGOM ZA SPREJEM PO HITREM POSTOPKU

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, z amandmajema in dodatnim predlogom sklepa. Ter poročilo Statutarno pravne komisije, z amandmajem.

Prosim predlagatelja svetnika, kolego Miha Jazbinška, da poda uvodno obrazložitev.

Izvoli Miha.

G. MIHA JAZBINŠEK

Spoštovani svetniki. Ko smo sprejeli ta odlok o predkupni pravici, smo pravzaprav prezrli nekaj dejstev, ne? Eno od teh dejstev je to, da je predkupna pravica usmerjena v nakup površin, ki jih rabimo za bodoči razvoj. Ne? Ne more biti predkupna pravica usmerjena v nakup površin, ki so praktično že zazidane. Nekatere tudi po štirideset let. Ne? In na katere smo mi dejanski lastnik, ne? Ne pa, rekel bi – neki hipotetični nelastnik. No, drugo, kar je – del površin, to je – se nanaša na športne objekte, je bil pravzaprav že z našimi odloki, ki se nanašajo na športne objekte, prenesen v last mesta. In tam, kjer seveda so ugovori, gre to po poteh, ki jih je zakon in pa odlok naš – saj jih je bilo več, ne? Pravzaprav nazaj potegnil.

No, jaz bom skozi - moram povedat, seveda, da je v tem odloku blo notr tudi, rekel bi – zabeleženo neko neznanje, ne? Ki ne zdrži niti na logični ravni. Ne moremo mi uveljavljat predkupno pravico tam, ne? Kjer, ne? Piše notr, ne? Na območju grajenega javnega dobra, ne? Se uveljavlja predkupna pravica. Na območju grajenega javnega dobra, ne moremo uveljavljati predkupne pravice, ker v Ljubljani ni niti ena parcela razglašena za grajeno javno dobro. Tudi, če bi šlo za besedo, kot se reče – na območjih predvidenega grajenega javnega dobra. Je pač treba povedat, da tudi v tem primeru nimamo predkupne pravice, preden ga nismo razglasili. Ne?

Javno dobro se pa razglasuje po sledeči logiki. Tam, kjer smo lastniki in kjer je kategorizacija cest narejena. Zdaj jo imamo. Tam se to naredi z upravno odločbo. Tam ni nobene procedure. Moram povedat, da je to recimo v tem trenutku, ene osemdeset procentov ljubljanskih cest, ne? Ki bi jih morali z upravno odločbo razglasit. Pa do zdaj ni bila razglašena nobena.

Sicer, seveda se potem, je – sta dva postopka, kako priti do – recimo zamujenih priložnosti. Ker, recimo 20% cest je takih, ki enostavno niso vpisane, kot naša lastnina v zemljiško knjigo. In na njih seveda tudi - bi morali ta vpis narest. Ne? Povedal bomo tako – te ceste so bile zgrajene seveda iz javnih sredstev. Po njih se vozimo, ponekod tudi štirideset let. Vendar prepisi niso bili narejeni. Zakon predvideva, kakršno koli – izkazana pravica razpolaganja – to se pravi, stare pogodbe, razlastitvene odločbe in tako naprej. Kar koli pač tukaj je – vendar zakon predvideva tudi izjave volje. Tam, kjer ni starih pogodb. Ne? To pomeni, da na teh 20% te dejansko mestne lastnine, ne? Je pač treba najti te pogodbe in je treba pridobit izjave volje, ne? Če so se pogodbe zgubile. V tem primeru je to seveda pridobljeno neodplačno. Ne? In na osnovi tega mi vpišemo lastnino. In potem gre pa odlok skozi mesto, mestni svet tudi, ki definira, da je to grajeno javno dobro.

Jaz moram pač povedat, ne? Da se nam nikamor ne mudi, ne? Razglašat grajeno javno dobro. Iz zlo enostavnega razloga. To ni drugo, kot zaznamba na tisti javni površini, katera naj ne bo več v pravnem prometu. Ne? To pomeni, ne? Da se pošalim, ne? Da ne bi nek župan, ne? Čez deset let začel ceste prodajat. Ne? In, da seveda ne bi čez deset let začel ceste prodajat, ne? Je,

kako bi se reklo, fino, če je zaznamek v – v, rekel bi, zemljiški knjigi, da je promet, da je stvar izven prometa. Seveda, da to ni dober vic, kar jaz zdaj govorim, ne? Pa pomeni to, da smo si mi na teh parcelah, teh 20% približno, celo s citiranjem parcelnih števil, ne? Napisali, da bomo uveljavljali predkupno pravico. Ne? Ne boste verjeli, takoj po tistem, se je zgodila že ponudba Giposa. Po 45 Evrov na m². Ne? Je rekel, kupite od nas, ne? Ker morate urediti problem javnega dobra, ne? Giposu je treba povedati, da se nam ne mudi, ne? Ne? V obratni smeri ne bomo delali, da bomo svoje ceste prodajali, ne? V smer ta, ne? Da pa bo Gipos 44 000 m² v eni ponudbi dal našim upravnim organom. Ne? In tudi pisal neka grozilna pisma – verjetno – katera so do vas prišla, ne? Iz naslova tega, ne? Mislim, da je treba Gipos tožiti. Men se zdi, da je to že blo narejen.

Da ne boste mislili, da je to spet dober vic, ne? Kar se temu reče. SRD – če berete v Financah, ne? Tamle mam izvod, ne? SRD je prodal nekemu privatniku, ne? Litostrojsko cesto, ne? In točno na tisti lokaciji, na kateri imamo mi, v naslednjem proračunu proračunsko postavko za urejanje. No, ta je potem, posameznik je prodal svojemu sinu, sin pa njemu. In menda tam cenijo na 200 Evrov m² Litostrojske ceste. V nekih medsebojnih mahinacijah. Clo davek so plačali. Da ne boste mislili, da je to šala, ne? Moram povedati še to, ne? Da je to nek gospod Pišlar, smo zasledili v časopisih. Pa, da ne boste mislili, da je to šala. Gospod Pišlar je tudi soinvestitor enega zazidalnega načrta, ki bo tam zraven Avtomontaže – Kitajski zid, ne? Ki ga bojo prinesli urbanisti, ne? K nam – po mojem novembra, ali nekaj tazga. Ali mogoče še mal poznej. Istočasno so pa ti propulzivni investitorji isti tud, k ne vem, če ste se spomnili zadnjič, ko sem se razburjal, da investitorji ob Poti spominov in tovarištva – jemljejo zemljo Poti spominov in tovarištva in to ožjo.

No, hotel sem samo to povedati, da – da ta, če misli gospod Pišler, ne? Seveda, izsiljevat mesto kakor koli. Bi moralo biti Mesto vsaj toliko, da pri kakšnem zazidalnem načrtu, z blaznim izkoristkom 300 stanovanj, na taki mejčkeni parceli Kitajskega zidu... Da ne bi ta gospod Pišler tuki dobil zagovornike, rekel bi, propulzivnega kapitala, ne? Ki, ne? Ki kupuje ceste zato, da bo nam nagajal. Po drugi strani pa seveda mi zazidalne načrte delamo pa tako, da bi njemu ustregli.

No, skratka. Realna osnova je, ne? Da se ta pomota v odloku črta. Ni samo pravno formalne in logične narave. Ne? Ker na logični ravni tisti osnutek – tist odlok ne zdrži. Ampak, tudi na vsebinskem. Zato, ker je na vsebinskem področju bil izkazan tudi določeno neznanje. Samo še to povem. Mislim, da zelo malo bo pa tistih parcel, ne? Ki, kjer avtomobili že vozijo – potrebna eventualna – razlastitve, ne? Zelo mal bo takih parcel. Oziroma razlastili bomo – ne vem, takrat, ko se nam bo to dal. Moram povedati seveda, da kakršen koli špekulativni lastnik naših ceste, ne? Ne more prometa zaprt. Po zakonu. Čeprav, jaz bi pa najdu zakonsko luknjo, ne? Namreč, zakon reče, ne? Ne more se zaprt prometa, brez soglasja izvajalca javne službe vzdrževanja cest. Oprostite, Mesto Ljubljana nima postavljene javne službe vzdrževanja cest. Ne? Tako, da zdele, ko bomo imeli enkrat te odloke, ki si eni mislijo, da so neko – ne vem – poigravanje – abstraktno, ne? Z nekimi javnimi službami, ne? Zdele bomo mel te odloke. Mislim, da mam že enega od teh v predlogu, ne? Saj so že? Predlogi? Ta – ti odloki o javnih službah urejanja tudi signalizacije prometne in podobnih reči. Tako, da če – če bomo dolgo časa odlagali s temi odloki, potem bo kakšen gospod Pišler zaprl cesto, ne? Ker ne bomo – malo se šalim – ker ne bomo mogli izkazati seveda izvajalca javne službe.

Zato mam jaz tuki še – ker je bil določeno neznanje, ne? V prejšnjem odloku. Še tri dodatne sklepe, kako naj se v naprej ureja vprašanje javnega dobra.

Prvi sklep govori o tem, ne? Da za tista zemljišča in objekte, ki so že v lasti Mestne občine Ljubljana, Mestna uprava nemudoma pristopi, ne? Skladno 212. členu Zakona o graditvi objektov, k izdaji odločb o ugotovitvi, da je določeno zemljišče in objekt v splošni rabi – grajeno javno dobro. Lokalnega pomena, ne? Jaz sem povedal, ne? Uprava bi sicer do zdaj v svoji večni zgodovini, ne? Teh 80% cest, ki jih imamo mi vpisanih, ne? Že lahko vpisala v

javno, dala zaznamek v zemljiško knjigo, da je to javno dobro. Ampak, dejmo en tak, rekel bi – vzpodbujevalni sklep, ne? Sprejet. Da naj uprava vendarle začne delat svoje – svoje delo. Ne? Moram reč, da sem že videl en osnutek ene take odločbe. Kar me navdihuje z optimizmom, da bomo enkrat prišli do vzorca odločbe in potem tudi do – rekel bi, realizacije. No, ker imamo seveda veliko zemljišč in objektov v splošni rabi, za katere lahko Mestna občina Ljubljana izkaže pravico razpolagati z zemljiščem, vključno s tem, rekel bi – izjavami volje – no, je treba vzpodbuditi upravo, da čim prej te odločbe na kup dobi. Pa čim prej te izjave volje. No in – potem sukcesivno, ne? Tako, kot bo lastnina naša realizirana, ne? Pride na mestni svet z odloki o razglasitvi grajenega javnega dobra.

No in tretji odlok pomeni, kjer se ne da skoz pridet, se gre pač počasi v razlastitev. In se razišče tudi pravzaprav to, al taka razlastitev kej prinese. Vi morate vedet, pa prosim, da razumete. Mi smo meli še – ne ob osnutku kategorizacije – še v besedilu predloga organizacije, v obrazložitvi napisano, da bomo morali odplačno kupovati lastne ceste. Ne? To pomeni, da smo imeli mi, ko smo glasovali za kategorizacijo cest, tukaj odlok, kjer je pisalo, da vse, ne? Zato tudi v časopisih stalno – večje znanje, kot naše, ne? Ne? 23% mestnih cest bo treba odplačno kupit. Pol pa naprej – 16% bo treba odplačno kupit. Novinarji so te informacije očitno dobili tam, kjer je šlo za to logično pomoto.

Ker smo pa ob tem, ne? Zasledili, da se stalno meša in tudi v enem gradivu za neko izredno sejo zdej, ki jo bomo mel. Saj ste verjetno ta gradiv že dobili – se spet meša grajeno javno dobro, pa funkcionalna zemljišča in tako dalje. Ne? Mislim, da bo obrazložil ta dodaten, 4. sklep, ne? Gospod Franci Slak. Da bi nekak zadolžili mestno upravo, da tudi na področju funkcionalnih zemljišč v soseskah, ne? V enem določenem času, pripravi predlog, kako se bomo teh funkcionalnih zemljišč lotili. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Mislim, da ste iz obrazložitve tudi ugotovili, zakaj je potreben hitri postopek. Prosim Francija Slaka, gospoda kolego, predsednika Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, da poda stališče pristojnega odbora.

G. FRANCI SLAK

Hvala za besedo. Moram reč, daje Odbor za gospodarjenje z nepremičninami bil kar mal presenečen, ker je ta odlok, ki je bil sprejet v juniju mesecu, tako hitro doživel spremembo. Pa še vmes so bile počitnice. In zgleda, da so počitnice tudi koristne za dodatno razmišljanje. Res pa je, da gre pri predkupni pravici – poseg v lastnino. In, da so problemi okrog lastnine, vemo, velik problem naše občine. Pa ne samo občine, tudi države.

Odbor za gospodarjenje je gradivo oziroma predlog razpravljaj kar na dveh sejah. Na prvi seji je bila mestna uprava oziroma delavci mestne uprave – niso bili usklajeni. Eni so še vedno smatrali, da je korekcija tega odloka nepomembna. Nepotrebna. Da nam ne prinese nobenih sprememb. Drugi so pa bili prepričani, da je ta nujno potreben. Ta sprememba nujno potrebna. Zato se je Odbor za gospodarjenje z nepremičninami odločil, da zahteva dodatno pojasnilo. In, da po nekaj dneh skliče naslednjo sejo. Zahteval je od mestne uprave, da pride z enotnim predlogom. Ki ga strokovne službe obdelajo. In, da za takim strokovnim predlogom stoji tudi pravna služba.

Z ozirom na pojasnilo, ki smo ga dobili potem na 13. seji, je odbor sprejel naslednje sklepe: Strinja se s predlogom sklepa, da se Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana, sprejme po hitrem postopku.

Drugi sklep. Odbor za gospodarjenje z nepremičninami podpira spremembe predloga sklepa, da Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana.

Tretji sklep. Odbor za gospodarjenje z nepremičninami, predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana, da k predlogu odloka sprejme še dva amandmaja. En amandma se nanaša na prostorsko celoto Črnuče. To je B6 – Črnuče – Nadgorica. Z oznako območja BS 6/4 – 1. Gre za urejanje območja oziroma območje, ki je namenjeno stanovanjski gradnji oziroma Dom za starejše občane.

Naslednji amandma je redakcijske narave. Gre samo za spremembo členov. In mislim, da neka posebna razlaga tega ni potrebna.

Potem je Odbor za gospodarjenje z nepremičninami – podpira sprejem Predlogov dodatnih sklepov pod točko 1., 2. in 3.

In sklep št. 5. Odbor predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana, da sprejme četrti predlog dodatnega sklepa, ki se glasi: ta sklep je kar dost obširen, pomagal nam ga je tudi sestaviti predlagatelj. Zaradi tega je tudi malo bolj obširen. Mislim pa, da zajema vse tiste stvari, ki jih je nujno potrebno tudi urediti, če hočemo, da bo ta predlog, ki ga zdaj sprejemamo tudi koristen:

Mestna uprava Mestne občine Ljubljana pripravi za obravnavo na Mestnem svetu MOL, v mesecu dni, v sodelovanju z Odborom za gospodarjenje z nepremičninami, predlog sklepov za ureditev neurejenega statuta skupnih delov in prostorov več stanovanjskih hiš, funkcionalnih in skupnih, funkcionalnih zemljišč in drugih stavbnih zemljišč na območju MOL. Na katerih je MOL aktualni lastnik. Ali odplačano ali neodplačano prenesel svoja lastninska opravičenja, ali izkazuje pravico razpolagati z zemljiščem, ali je zainteresiran za razlastitev, ali je etažni lastnik oziroma v pridobivanju etažne lastnine. Pripravi se sklep o pobudi Vladi Republike Slovenije, posameznim podjetjem, ali drugim inštitucijam, tudi za slučaj, ko MOL nima zgolj v primerih pravnega interesa, pa večje skupine etažnih lastnikov ne morejo uveljavljati svojih pravic na skupnih delih in prostorih več stanovanjskih hiš, funkcionalnih in skupnih funkcionalnih zemljišč in drugih stavbnih zemljišč, zemljišč na območju MOL.

Mislim, da je obrazložitev podal predlagatelj. Da dodatna obrazložitev ni potrebna. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Čas se vam je nekako že iztekkel.

Statutarno pravna komisija je podala poročilo v pisni obliki, ki ga imate v materialu. In sicer gre za en amandma. Redakcijske narave. In podpora amandmajem odbora. Podpora amandmajem odbora.

Odpiram razpravo. Svet najprej odloča o obravnavi akta o hitrem postopku. Prvi odstavek 142. člena Poslovnika Mestnega sveta. Zato odpiram razpravo o Predlogu Sklepa, da sprejme – za sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana, po hitrem postopku. Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ne želi. Zaključujem razpravo. Kolegica Vika Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani gospod podžupan. Spoštovane svetnice in svetniki. Vem, zavedam se, da gre za proceduralni sklep. Vendar že, mislim, da tretjič protestiram tukaj. V odnosu do uprave. Oziroma uprave do mestnega sveta. Gre za izjemno pomemben akt. Ki, kot vemo, se popravlja na pobudo in iniciativo svetnika, ki – kot, če sem dobro razumela, tudi na odboru

uprava ni imela enotnega stališča. Oziroma usklajenega stališča. In mislim in menim, da bi tokrat in prej tudi ne mislim glasovat, dokler ne dobimo zelo jasnega stališča uprave oziroma ustreznih oddelkov, v zvezi s to materijo. Namreč, ravno zaradi nasprotujočih si tolmačenj, prihaja tudi, pri različnih predlogih, bodisi, ki so v pristojnosti mestnega sveta, ali pa v pristojnosti same županje, do velikih, lahko bi rekla celo tudi napačnih ali zavajajočih predlogov, ki seveda Mestno občino lahko stanejo izjemno veliko.

Tokrat, zadnjič poziv. Prosim, da se organiziramo tako, ne glede na to, ali je predlagatelj mestni svet, ali svetnik – nekega akta, predlagam, ker so običajno tudi izvajalci. Da se v zvezi z vsebino, na temeljih opredeli tudi uprava. Oziroma pooblaščen načelnik. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No, lahko, kar se tiče hitrega postopka, rečemo, da uprava predlog za hitri postopek podpira. Kasneje, pri sami vsebini, bo pa verjetno tudi možna obrazložitev načelnika, ali vršilca dolžnosti direktorja uprave.

Želi še kdo razpravljat? Izvoli. Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, odlok je bil za – sprejet za, rekel bi, perspektivna območja, ne? In v tem smislu odlok ostaja seveda tak, kot je. Predkupna pravica tam. In tudi v Črnučah so dal še eno cono zraven, ne? Tam, kjer predvidevam bodočo zazidavo. To, seveda, da pa je to, da pa je blo v odloku tudi notr namešan seveda, rekel bi – reševanje stvari za nazaj. In to na odplačen način, ne? To je verjetno generalna pomota....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...v imenu uprave govoril. Zato – to sta bila tudi dva, rekel bi, tudi dva – dve seji odbora, ne? Za nepremičnine. Kjer, kjer se je seveda uprava morala poenotiti. Ne? Do odbora. Do mene je prišlo celo, da so se uporabljale v upravi besede, ki se glasijo: nož si nam zabou v hrbet. Ne? Ker, ampak, prosim lepo, ne? Zato, ker si s tem...

G. MILOŠ PAVLICA

Ne bi teh hodniških čvek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Sej, to so čveki, sej, sej... No, opozoril bi pa na resnost poznavanja terminusa tehnikusa, ne? Uprava je zdaj seveda – se strinja s tem. Vsaj mislim, da ja. No, al pa je gospod Franci Slak, s svojo izkušnostjo šefa odbora, upravo prisilil, da je morala met enotno stališče. Moram pa opozoriti, ne? Ko odprem časopis, ne? In preberem, da smo zgubili ploščad Trga revolucije, ne? Zato, ker očitno ne vemo, kot občina in kot Kozinc in kot ne vem kdo, ne? Da ne moreš tožiti za grajeno javno dobro in da ni razglašeno, ne? Torej, s terminusom tehnikusom,

prosim, ne? Se ni za igrat. In tudi – tud, če uprava ne bo okrog terminusa tehnikusa v bodočnosti tega znala dobit, ne? Določena znanja, ki jih je zdaj dobila, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Govorimo o hitrem postopku....

G. MIHA JAZBINŠEK

Predlagal prisilno upravo, namesto upravo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Razglašeno javno dobro ni bilo leta 89., ko je bil sprejet zakon, ne? To ste mislil povedat. Razglašeno javno dobro ni bilo že leta 98., ko je bil razglašen zakon. O lastninjenju, ne? Dobro. Kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja. Hvala lepa. Torej, sam bom povedal razloge, zakaj ne bi podprl tega hitrega postopka. Namreč, vi se spomnite, da smo mi letos junija oziroma julija sprejeli ta odlok. In to si skoraj upam trdit, po zelo hudih zahtevah mestnih svetnikov, ne? Namreč, mi smo imeli neko skropucalo odloka, če sem zdaj mal žleht, ne? V začetku mandata na seji. In smo ga umaknili. Zaradi tega, ker si nismo hoteli slabega storiti, ne? Potem pa prav nobenega v tej občini ni, ali pa redkih izjem motilo, da občina več, kot pol mandata sploh nima odloka o predkupni pravici. A se morda kdo zaveda, ali pa bi naredil analizo, koliko je šlo nepremičnin, recimo – objektivno v škodo tej občini? Zaradi tega, ker tega odloka nismo imeli. Ali pa zaradi tega, ker ta, bi rekel, občina, uprava, kdor koli ni opravil svojega dela. Ki neki, neki postopki so že po zakonu samem zelo jasni. Ki jih je za storit. In, zdaj bi rekel mal Pitijsko, ne? Če prej se nismo vznemirjali, ko ni bilo odloka – ker nismo nič meli napisano, zakaj bi se pa zdaj razburjali, ko imamo mogoče dva stavka preveč napisano.

Vendar, z vsebino tega, kar je pripravljeno, se jaz tudi strinjam. Vsaj, recimo še posebej s tistim delom, ki govori o petem členu torej. Gre za – za področje športa.. Jaz sam sem postavil podobna vprašanja že, ko smo obravnavali odlok, ker se mi je zdelo nesmiselno, če poenostavim, da sta dve pokrivali čez eno problematiko. Če tako rečem. Ne? Dejstvo je, da smo mi takšen akt že sprejeli v mestnem svetu. In verjetno nima smisla, da bi ga tu notri navajali. Vendar sem takrat dobil zagotovilo ali pa če se prav spomnim, argumente, s strani predstavnikov mestne uprave, da tako zahteva – pravniki v mestni upravi. Zdaj šele razumem, po tem zapletu, ko mestna uprava ni zmogla v prvi rundi enotnega stališča. Da tu, da ta – bi rekel – stvar, ni tako nedolžna, ne?

Moram se tule strinjat tudi s tistimi, ki pravijo, da bi želeli mi pravočasno imeti bolj jasna stališča mestne uprave. Tud napisana, če želite. V tem smislu se mi zdi neprimerno, da je danes, recimo neposrednost odbora – predsednik odbora nas seznanjal s potekom. Kako so stvari se dogajale, ali pa se niso dogajale. Pa recimo mi, šele danes, na tej seji to zvemo. Ko naj bi pa akt sprejemali po hitrem postopku. Mislim, da bi to kvečjemu bili argumenti za to, da bi zadevo prespali. Pa mogoče na naslednji seji sprejeli. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem razpravo zaključujem.

Glasovali bomo o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme predlog, da se Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana sprejme po hitrem postopku.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih je 32 svetnic in svetnikov.

Glasujemo o predlogu sklepa. Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA je 24. PROTI je 6.

Ugotavljam, da je sklep o hitrem postopku sprejet.

Prehajamo na Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana.

Odpiram razpravo o aktu v celoti. Nato pa bomo prešli na razpravo in glasovanje o vloženih amandmajih.

Želi kdo razpravljati? Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Upal in želel sem, da bom slišal mestno upravo na začetku. Ampak, upanje in želja so očitno ostale neuresničene. Gospod Soderžnik je že pojasnil stališče. In jaz moram reč, da sem ga podprl pri glasovanju. Ker se mi zdi, da tako pomemben odlok spreminjat, kot – kot rabljene nogavice, ne gre. Te stvari so mejčkn preresne v poslovnem svetu. Da bi zdaj maja, mislim, da šestnajstega, kot je napisano – smo sprejeli odlok o predkupni pravici in določitvi območja predkupne pravice. In potem septembra po hitrem postopku gro tega odloka vržemo ven, ne da bi mestna uprava enkrat samkrat odprla usta. Ne – vem – gro vsebinske, ne? Zakaj smo potem denar preč metal. In uradnemu listu plačevali, zato, da smo objavili, da tam notr par stvari. Saj to vendarle stane, ne? Jaz bi želel vsaj to slišat od mestne uprave, ja, res je, takrat smo ga polomili. In Miha Jazbinšek ma prav. Prosim, podprite ga, zato, ker mi nismo bili sposobni to ugotovit. Ampak, v redu. Očitno do tega ne bomo prišli še tolk kmal.

Glejte, mene zelo žalosti, da petsto petdeset članska mestna uprava ne sledi temu, kaj pravzaprav moti ljudi v zvezi z zemljišči. Očitno ste zadnji na vrsti. Jaz osebno, kot mestni svetnik imam kar precej enih pobud. Tako s strani četrtnih skupnosti in pa članov svetov v teh četrtnih skupnosti. Kakor tudi drugih, ki živijo v Ljubljani in urejajo nepremičnine. In njihove in povezane zadeve. Je kar precej pobud, kdaj se misli Mestna občina Ljubljana že vendarle odzvat in pa rešit problem določanja zemljišč, v skrbi za javna zemljišča. Prenos javnih zemljišč, funkcionalne narave, nekje v – v skupnosti stanovalcev. Vemo, da te stvari pač motijo in da posledično se nam je zgodil Gipos. In podobne zgodbe. Ker Mestna uprava se ne odziva. Se ne odziva. In to je glavna pomanjkljivost pri tako važni temi, kot je predkupna pravica, ko bi pravzaprav moralo bit popolnoma in kristalno jasno, kaj Mestna občina Ljubljana s predkupno pravico želi doseč. In koliko denarja je pripravljena za to, za ta cilj tudi zapraviti. In v katerih primerih pač lahko mestni svet tukaj razpravlja – se zdi smiselno

predkupno pravico it uveljavljat – v katerih primerih pa ne. In tako šlampastega odnosa, kot ga ima mestna uprava do javnega mestnega premoženja. Jaz mislim, da ga ni srečat nikjer drugje na svetu. Kaj šele pri nas v Sloveniji. Vemo, da je tranzicija največ škode povzročila prav na problemu nepremičnin. Da je večina tistih, ki so danes med nami naši someščani in so bajno obogateli v zadnjih sedemnajstih letih. Obogatela predvsem na račun hitrih zaslužkov z nepremičninami. Pretežno s tistimi, ki so bile – kakor bi rekli – v družbeni lastnini. Ali pa tiste, ki so bile v pol javni lasti. Ali pa celo tiste, ki so bile v javni lasti. In tako nemogočega odnosa, kot ga ima mestna uprava do tega vprašanja, namesto, da bi angažiral vse sile, ki so na razpolago. Vsa sredstva, ki jih imamo na voljo zato, da se vendarle enkrat dokopljemo do ene pametne bilance, če pa ne že do bilance, pa vsaj do tega, da evidentiramo kje so najbolj žgoče – problemi. In najbolj žgoča žarišča v Mestni občini Ljubljana. Menda je, oprostite, misliti samo to, da se proda, pa mestna uprava, ali pa posamezniki v mestni upravi – načrtno nič ne delajo zato, da se pač za hrbtom dogajajo take stvari, kot smo jim priča. In jaz upam, da me bo mestna uprava prepričala, da seveda kolega Jazbinšek dobro misli. Da je vse skupaj plod samo nesposobnosti mestnih uslužbencev. Ki so to stvar spregledali že meseca maja. In, da apelira, da čim prej stvari sprejmemo zato, ker se bo potem posledično stvar izboljšala za tiste, ki so danes pod – recimo presijo – tega, kaj se bo zgodilo z njihovo neposredno soseščino. In katere, ali bojo stopili iz hiše, katere so lastniki na privatno zemljišče. In po možnosti jutri plačevali za to, da imajo pravico dostopa na to privatno zemljišče? Ali se bodo morali vržt v sodne stroške zato, da bojo izterjali tisto, kar je pravzaprav njihovo. Ali bojo mogoče vendarle, kot občina tolk zreli, pa ugotovili – kaj se je nam lahko zgodil primer Gipos. Samo to je ključno vprašanje.

In še enkrat, gospod podžupan, jaz predlagam, uvodoma dajte besedo mestni upravi, ki je vse skupaj, če ne že zakuhala, pa vsaj mirno opazovala. Mirno opazovala. Da nas obvesti, da ni mirno opazovala, ampak, da je nekaj naredila. Ampak, da je očitno nemočna, tako, kot je rekel gospod podžupan, ker je kriva zakonodaja. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Nisem rekel, da je kriva zakonodaja za to... a, ha... kakšen drug. Dobro je. V vsakem slučaju bom dal besedo zdaj mestni upravi. Gre namreč za to, da – glejte, postopkovno mi sprejemamo zadeve in predlagatelji dajejo gradiva, ne? Da dam čist proceduralno... samo moment. Ja. Mestna uprava se vključuje ali ne vključuje v ta proces. Mislim, da smo ugotovili, da je dobro, da se vključi. In danes boste dobili seveda tudi stališče mestne uprave. Okrog tega vprašanja. Da ne bo zgledalo, da se nič ne dela. Dela se ogromno. In mislim, da bo kolega Franko ravnokar povedal te zadeve. V neki uvodni predstavitvi.

Seveda pa razlika med tem, kako široko gremo s predkupno pravico, seveda, je razlika v tem, ali imamo zadostna sredstva, da uveljavljamo najširše – kajti gre za upravne postopke. In je potem seveda vprašanje, medtem, ali želimo povsod predkupno pravico in peljat upravne postopke za vsak kvadratni meter. Tudi tam, kjer ne želimo. Ali želimo to področje na nek način zožat. In tu je bil, tu so bila tudi različna stališča v upravi, v izhodišču.

Kolega Franko, ... a, ha – repliko, izvoli. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Iz – dragi Peter Sušnik, iz tega, kar smo zdaj slišali, ne? Sem že jaz dekontaminiral pravzaprav eno veliko predvolilno temo. In sicer vse zablode in napake, ki jih je naredila mestna občina v času tranzicije. In, kot eklaktanten primer bi.... /// nerazumljivo...///, bi naj bil ta primer z Gipos-om, ne?

Torej, dejstvo je, da problem tranzicije je problem zakona. Ki ga je sprejela takrat konsenzualno zakon..., pri privatizaciji, ki ga je takrat sprejela konsenzualno koalicija. Ne? In dejstvo je, da je nepremičninska politika bla v mestni občini točno v tem, tem znamenju te tranzicije. Samo, ali je to mogoče obesiti, te zgodbe, okol izgube zemljišč – ali je to mogoče obesiti temu mandatu, ali pa enemu mandatu prej? Dajmo pogledat datume. Kdaj se je to zgodilo, kdo je bil takrat direktor. In kdo je bil takrat župan. Župan je bil dr. Dimitrij Rupel in direktor je bil takrat naš kolega Janez Sodržnik, ki skoz govori, da jaz lažem, kadar to govorim. In problem tega, kar ste vi zdaj povedal, seže točno v ta leta notr. In takrat je mestna občina zgubila največ zemljišč.

In v tistem času je bila še ena možnost, da bi se politika mestne občine, uprla prevelikemu pritisku velikega mestnega kapitala. Ko smo zgubili zemljišča v – v - v BTC-ju. Ko smo zgubili zemljišča SCT in tako naprej, je postal ta kapital tako močen, da nam celo na nek način precej soli pamet o mestni urbanistični politiki. In tuki je treba iskat vir. In tuki je treba iskat vzroke za te stvari. Ne pa obešat zdaj te – te stvari, na ta mandat ali pa mogoče na prejšnjega. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Dve repliki na repliko. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospod Božič, oba, dr. Dimitrij Rupel in Janez Sodržnik sta bila v času, na katerega se sklicujeta eminentna člana LDS.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Dva primera izgube zemljišč bom povedal. Tle je blo rečeno ime Gipos. Pa danes je blo rečen ime – ime – tegale, kva že – parkirišča. Trg revolucije, za mene še zmeri. V redu, tko je bil poimenovan. Afera Gipos BS 3, je afera, ki ima letnico 98. Takrat smo neko slabo pogodbo naredili. Kdo je bil takrat, pojma nimam. Župan. In kdo je bil v odboru, v – kdo je bil tajnik. Pojma nimam. O.k: Vem, da je bil pa Lenardič tam nekje, k je oddal napačne stvari. Kar se pa tiče – kar se pa tiče tega, da ni hotel vzet Trga revolucije v last takratne občine, občine Center, sta se dva tolkla na političnem planu. Gospod Plavšak, pa gospod Platovšek, ne? To je bila Partija še takrat, ne? Potem ni hotla vzeti, ni hotla vzeti tega trga – pol, ta Cvelbarjeva, ali kako je že? To je bila SDS, ne? Ampak, za njo pa Polonca...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... Dobrajc. Ja. Polonca Dobrajc, vodja pravne službe. Ona ni hotela tega vzeti. Ker drugač bi morali tud kaj plačati za popravilo, pa tako naprej. No, skratka – tudi, seveda pol naslednjih, iz Kučanovega kabineta – je prišel za izvršnika, ne? Gospod Štajnbaher. Je bil parkrat na

IZTR-ju, pa se niso mogli zmenit, da bi IZTR, da bi IZTR, ne? To dal Občini Center. No, skratka vse politične opcije, kar jih morete misliti. Dokler ni prišlo do Rupla, ne? Ki tudi ni vzel tega. Oziroma pol je pa Rihar kar prodal....

G. MILOŠ PAVLICA

Čas je...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Kar prodal Malenšku.

G. MILOŠ PAVLICA

... gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Malenšku ga je prodal. Seveda. Spomenik, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Zdaj ste že dvakrat...

G. MIHA JAZBINŠEK

No in tako naprej in tako naprej. O.k..

G. MILOŠ PAVLICA

Še replika na repliko, kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Mam na dva predgovornika repliko. Bom to izkoristil vmes. Kar se tiče tega, kar je gospod Božič govoril, mu samo priporočam in vsem, ki jim ni jasno, naj preberejo še enkrat magnetogram tiste seje, k sem na to že odgovarjal. Ker se mi zdi zguba časa za take neumnosti.

V zvezi s tem, kar je pa gospod Jazbinšek zdaj povedal, bi ga pa samo toliko dopolnil, ali pa popravil. Da gospod Rihar lahko govori, kar če, ne? Ampak on takrat zanesljivo ni Mestni občini Ljubljani nič ponujal. Zaradi tega, ker je on takrat to že prodal. In ... ne, ne... govoril si v zvezah, o naslednikih in tako dalje. In, jaz seveda se tu notri prepoznam, da se razumemo, ne? Ker jaz sem bil direktor Mestne občine Ljubljana. Morate pa vedeti, da je mela mestna občina takrat eno majhno težavo. Rekla se ji je – Delitvena bilanca. In takrat mi nismo bili sposobni, ker so nam seveda to hitro vsi razložili – vpisat, ali sprejet karkoli, s čimer se ne bi strinjalo tudi osem ostalih občin okoli Ljubljane. In, seveda, če se boste mal spomnili nazaj, kdo je hodil se tepst na sodišče, ali pa na radio in tako dalje – proti raznim Malenškom in tako dalje, ki so se vpisali na spomenik. Je bil to takrat direktor Mestne občine Ljubljane Janez Sodržnik. In ne Miha Jazbinšek in ne Gregor Rihar. In ne vsi heroji, ki tu not zdaj tole razlagajo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No, zdaj pa mislim, da smo končali replike na repliko. In prosil bi kolega Franka, da mal pokomentira spremembe in razloge.

G. VELKO FRANKO

Po vseh silnih besedah, ki sem jih imel danes priliko slišat na račun mestne uprave, mislim, da je konec koncev prav, da se nam da mogoče en konc enega časa, da pojasnimo svoje stališče. Res je, kot je rekel gospod predsednik odbora, gospod Franci Slak. Prvotno stališče mestne uprave ni bilo poenoteno. Na Odboru za gospodarjenje z nepremičninami, je prišlo do nasprotujočih stališč teh oddelkov mestne uprave, ko vsak po svoji liniji skrbi za nepremičnine. Če rečem v figuri.

Oddelek za zemljišča eno, Oddelek za gospodarske javne službe drugo. Oddelek za urbanizem, kot predlagatelj Odloka o predkupni pravici, pa spet tretje stališče. Takšno nepoenoteno stališče seveda je opravičeno sprožilo revolt na strani predsednika Odbora za gospodarjenje z nepremičninami. In članov tega odbora. Do mene je prišla ta zgodba, kmalu po tem, ko sem prišel s počitnic. Naredil sem usklajevanja med njimi. In zavzeto je bilo stališče, ki je stališče, enotno stališče mestne uprave. In je pismeno dano v dveh oblikah. Širši in ožji. Ne vem, zakaj ni bilo predloženo to stališče na sejo mestnega sveta? Ker ne gre za moje stališče, ampak je stališče mestne uprave, ki se v obeh verzijah zaključuje približno tako – skratka, piše na koncu – Predlog sprememb in dopolnitev Odloka o predkupni pravici, ki ga je vložil svetnik gospod Miha Jazbinšek, 10.8.2005 in je predmet obravnave in tako naprej... županja, kot predstojnica mestne uprave, v celoti podpira.

Zakaj pa pri zadevi pravzaprav gre? Gre za zgodbo tranzicije, ki, kot - ne vem, kdo med vami je to zadevo omenjal. Morda vi, gospod svetnik. Gre tudi za zgodbo aplikacije zakonodaje izpred leta 90. Že tistikrat je prišlo do, bi rekel – anomalij, no, če rečem en tak neroden izraz. Po letu 90., pa zlasti. Takrat, prav gotovo se vsi spomnite, dobimo mi serijo privatizacijskih zakonov. Prvi je bil Jazbinškov stanovanjski zakon. Ki med drugim sprivatizira tudi takrat še funkcionalne površine. Temu je sledil Zakon o lastninjenju podjetij. Zakon o gospodarskih javnih službah, zakon o športu, o katerem smo že danes govorili. Tu je tudi Zakon o kulturnih spomenikih, a ne? Bil je potem leta 97 Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini. In končno leta 98, Zakon o zaključku lastninjenja. Vsi ti zakoni, če jih gledate, kot sistem, so pravzaprav po nekem principu olastninili del družbenega premoženja.

Če govorimo o Mestni občini Ljubljana, potem se bomo osredotočili samo na lastninjenje nepremičnega dela premoženja. In z Jazbinškovim zakonom, je zakonodajalec olastnil velik del funkcionalnih površin, katere danes slišijo k stanovanjskim soseskam in več stanovanjskim blokom. Vendar, nikdar, niti mesto, kot obvezen prodajalec stanovanj, niti drugi prodajalci – recimo Titovi zavodi, takrat še Titovi zavodi Litostroj, niso svojih prodajnih pogodb, v obsegu stanovanj, ki so jih bili dolžni prodat po Jazbinškovem zakonu, uredili tudi v kontaktu z zemljo. Zmeraj je bilo govora, ta stvar je neurejena. To stvar bomo enkrat kasneje v red spravili. Ljudje so po principu kupovali stanovanja in samo stanovanja. V prvem nadstropju, v drugem, v tretjem, v petem. In tako naprej. To je en del zgodbe.

Ko je prišel Zakon o lastninjenju podjetij, je ta zakon definiral principe, po katerih se prej družbena podjetja, preko postopka, ki ga ima za vodit Agencija za privatizacijo in prestrukturiranje, po sklepu agencije, a ne? Po pravnomočnosti tega sklepa – pojavijo, kot zasebna podjetja, z znanim kapitalom. To stvar povem samo mimogrede.

Vzporedno s tem zakonom, je bil sprejet Zakon o gospodarskih javnih službah. Gospe in gospodje, noben zakon v Republiki Sloveniji, razen tega, ne pove v prehodnih določbah, da je

last točno določene pravne osebe javnega prava, celotna gospodarska javna infrastruktura. Namreč, Mesto Ljubljana. In lastnik, po zakonu, ex lege, je bilo Mesto Ljubljana. To je bilo leta 93. Kmalu za tem pride do ustanovitve Holdinga, kmalu za tem pride do zgodb, ki jih več ali manj tudi poznamo in se tudi več ali manj nanašajo na gospodarsko javno infrastrukturo in to v pretežni meri, ne?

Zdaj, če stopimo do Zakona o športu, ta zakon je bil v tem mestnem svetu implementiran tako, da je bil sprejet Sklep o razglasitvi športnih objektov občinskega pomena. Preko tega sklepa torej smo mi privatizirali zemljo. Torej, zemljo, ki je v funkciji teh športnih objektov. Dobro. Ta sklep je kakršen je. Treba ga je verjetno dograjevati. Tudi na eni naslednji seji, se mi zdi, da bo ena sprememba tega sklepa. Vendar, v principu je mestni svet tle svojo vlogo odigral. Pač povedal je, kaj hoče met. Oziroma, kaj hoče met Mesto. Tako. Kaj hoče met Mesto.

Naslednji zakon je pa tisti, ki je pravzaprav krucifalen za nas. Pravzaprav Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini. Gospe in gospodje, naravnost žaljivo je, kako pravzaprav nobeden od ljudi, ki se bolj ali manj profesionalno peča s pravom, ne bere integralno zakonov. Celo ne obsežnih. Zakon, o katerem zdaj govorim, ima sedem členov. Če vam po pravici povem. Kot po navadi se začne s tistim prvim, ki definira, kaj bo ta zakon obravnaval. In pravi seveda, da se po Zakonu o lastninjenju nepremičnin v družbenim lastnini, lastnini tisto nepremično premoženje, ki je predmet lastninjenja kakšnih drugih privatizacijskih zakonov. No, če gledamo vknjižbe, do katerih pride v tem obdobju. Se pravi, zlasti po letu 97, ko je bil ta zakon sprejet pa vidimo, da so številna podjetja – gradbena, po pravilu taka, ki so v prejšnjem obdobju nastopala, kot pooblaščen investitor, vknjižila lastninsko pravico na nepremičninah, ki bi mogla bit – bodisi od etažnih lastnikov, bodisi od mesta – per definicionem – naenkrat njihova. In to pravi – vpis v – recimo, bolj list zemljiške knjige, ne? Na podlagi 3. člena Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini, ki res pove, da tista podjetja, ki so bila prej vknjižena, kot imetniki pravice uporabe, postanejo z realizacijo zakona lastniki. Ampak, gospe in gospodje, v zvezi z Zakonom o lastninjenju podjetij. Ne pa brez tega kontakta.

Seveda je potem situacija čisto drugačna. Če recimo vemo, da nekatera gradbena podjetja, domnevni pravni nasledniki prejšnjih investicijskih pooblaščenih investorjev, niti niso uspela realizirati Zakona o lastninjenju podjetij. Kar je bilo ravno v tem postopku ugotovljeno, primeroma rečem, ne? Da se nimajo, da se nimajo kaj lastniniti, ker sploh nimajo družbenih sredstev. V času, o katerem vam govorim. Gre za leto 95. Na kar se ta gradbena podjetja, na podlagi 3. člena Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini, leta 99 pojavijo, kot lastniki nekega družbenega premoženja, za katerega je leta 95 blo ugotovljeno, da ga sploh niso mela v svojem – v svojem portfelju, no. Če čem tako povedat. Ne?

No in potem, končno, mammo leto 98. Zakon o zaključku lastninjenja. Tukaj pridemo pa na tisto zgodbo, ki ste jo vi začeli gospod Jazbinšek. In se nanaša na TR 3. Ne? Ta Zakon o zaključku lastninjenja je država speljala na tak način, da je ustanovila družbo. Eno osebno družbo, kije mela za prevzet vso lastninsko pravico. V bistvu lastnino vseh tistih nepremičnin, ki niso bila olastninjena po prejšnjih. Po zakonih o lastninskem preoblikovanju. Ki sem vam jih naštel prej. Recimo – Litostrojski, Titovi zavodi Litostroj, so se 93 lastninili tako, kot seveda vsi – ostala podjetja. Z otvoritveno bilanco na 1.1.93. V otvoritveni bilanci na 1.1.93, niti pod razno niso zajete nepremičnine, ki sicer spadajo v listostrojsko naselje. Po zaključku lastninjenja in po izvedenem postopku stečaja, pa se na enkrat vse to premoženje, ki je bilo sicer pred tem res da knjiženo, kot imetništvo pravice uporabe na nekih Titovih zavodih Litostroj, ne? Pojavi v stečajni masi Litostroj Holdinga in se preko neke akcije v stečajnem postopku, znajde na novi vložni številki, kamor se knjiži lastninska pravica Slovenske razvojne družbe, ki jasno, da s to infrastrukturo nima kaj delati. Tudi ne ve, kaj bi z njo počela.

Razen, da jo proda. In to seveda veselo počne. Tistim, ki ste recimo omenil, no. Pa ne gre samo za to cesto, gre za – za cel kompleks, ne?

Dobro. Pri TR 3 pa imamo situacijo sledečo. Če se prav spomnite, sem jaz pred meseci imel nastop, kamor sem razlagal postopke, ki so nas pripeljali do vknjižbe lastninske pravice na Cankarjevem domu. V bistvu gre pa za isto zgodbo. In tudi isti čas. In iste akterje, ne? Povsod se pojavlja ta Zavod za izgradnjo trga – Trga revolucije. Kar se po letu 93 imenuje IZTR, d.o.o.. Ta IZTR, d.o.o., je seveda, po pravilih Zakona o lastninjenju podjetij, lastnil premoženje, za katerega je štel, da je njegovo. Če to cepimo na Zakon o zavodih oziroma na Zakon o gospodarskih javnih službah, vidimo, da je bil on opravičen uveljavljati lastninsko pravico na tistem delu premoženja, tam, kjer je bilo v njegovi posesti, za katerega je lahko dokazal, da jo je ustvaril z nastopom na trgu. Ne pa, kot zavod, ali pa kot javna gospodarska služba. Z – če rečem – privilegijem, ki ga ima, kot monopolist, ne? Kot monopolist. On je šel in se je in v otvoritvene bilance seveda ni prijavil, kar je prav – Trga republike. Niti recimo spomenikov prodanih Malenšku, se mi zdi. Niti številnih drugih parcel. Vendar po Zakonu o zaključku lastninjenja, bi po črki zakona, se vse to premoženje moglo najt v premoženju Slovenske razvojne družbe, lepo vas prosim. Ne pa, da se pojavi, kot neko premoženje, s katerim se pravzaprav špekulira. Slovenska razvojna družba je bila ustanovljena ravno s tem razlogom, da se ta špekulacija prepreči. Ampak, do – do realizacije tega, preprosto ne pride. Tukaj je, treba zna bit, vprašat državo. Mi sprašujemo že od leta 94, ko so se prvič začeli pojavljati problemi in to ravno v zvezi Litostrojskim naseljem. Potem je to preskočilo na BS 3, pa zdaj na Dravlje in tako naprej. In ves čas probavamo vzpostaviti kontakt z državo. Na formalnem nivoju. Preko župana. Preko podžupanov. Na neformalnem nivoju, preko znancev, ki jih vsi mi mam, ne? In se bolj ali manj poznamo. Vendar, odziva, s strani države, ni. Pravzaprav prihajamo v situacijo, ko bomo morali, tako, kot v enem primeru, ko ne dobimo sogovornika v – v družbi, tud zoper Slovensko razvojno družbo. Oziroma DZU, kot njeno naslednico oziroma zoper državo, vložiti tožbo in uveljavljat škodo, ki jo to mesto utрпи, na račun nerealizirane lastninske zakonodaje, ne? In zgodba TR – 3-ja, je zgodba pravzaprav nerealizirane tranzicije. Oziroma nepravilno realizirane tranzicije. Tako jo pač jaz vidim.

No, ampak kakor – če, da ne bom predolg, no – da ne bom – več, kot toliko utrujal... Skratka, Mestna uprava je zapopadla, bi rekel, pomen Predloga sprememb Odloka o predkupni pravici, v delu, ki ga je – a, ja, še to bi vam rad povedal... Ko govorimo o tej predkupni pravici in o odloku, ki ga hočemo danes spremenit, ne? Če vi pogledate številke, ki jih, ki smo jih pač, po nekem čudnem naključju sprejeli maja 2005. Namreč, parcelne številke, potem vidite, da gre zmeraj za območja, ki so bila tako ali pa drugač obdelana s strani oziroma Projektne skupne za grajeno javno dobro – temu rečemo, ne? Pravzaprav gre pa za tista območja tega našega mesta, ki od leta 58 naprej, ni melo vzpostavljene lastninske pravice. Gospe in gospodje, takrat je veljal Zakon o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč. In v Ljubljani ni bilo ene parcele, ki bi bila privatna parcela. In, če je bila zgrajena cesta, je bila po definiciji zgrajena na družbenem svetu, lepo vas prosim... In, ko mi zdaj govorimo o kategorizaciji, gospod Jazbinšek, ne? Govorimo pravzaprav o aktu, ki izloči iz pravnega prometa ravno take površine. Ko pa s tem v zvezi govorimo o ustavnih odločbah, ne? Pa prezremo, da ustavno sodišče zmeraj problematizira lastništvo zemlje. In zmeraj razveljavi tisti odlok, če je bil sprejet recimo, v neki manjši občini, a ne? Ki je zgradila cesto na de juri in de facto. Tuji zemlji. Ki ni bil nikdar razlaščen. Tista zemlja v Ljubljani je bilo pa to, preprosto rečeno – razlaščen. In vse, kar je bilo zgrajeno v smislu gospodarske javne infrastrukture. Če bi rekel – ceste, zelenice, parki, parkirišča in igrišča, otroška igrišča. In še kaj drugega bi se najdljo zraven, je bilo zgrajeno, kot investicija sklada. Nekdanjega sklada za komunalno urejanje – se mi zdi, da so se imenovali eni skladi – v vsaki občini posebej. Ta sklad se je pojavil, kot investitor. Pooblaščenemu investitorju, ki je bil zbran na javnem natečaju, za gradnjo, recimo – neke stanovanjske soseske. On je seveda gradil stavbe. Ob tem, če je gradil tudi ceste,

zelenice, parke in tako naprej. In bi moral po zaključku gradnje, prenesti to lastninsko pravico, govorimo o pravici uporabe – nazaj na občino. Ne več, kot zemlja, ki je bila nacionalizirana, ampak zdaj, kot cesta, park, zelenica in tako naprej. In tega preprosto – nikdar ni bilo narejeno, ne? Ni bilo pa to narejeno zato, ker je ta ista zakonodaja z unega časa, omogočala, ampak točno samo družbenim pravnim osebam, da pridobijo vso potrebno dokumentacijo. To se reče, lokacijsko dovoljenje, gradbeno dovoljenje in uporabno dovoljenje. Brez ureditve zemljiške knjige, ki ni veljalo za občane. Ker smo pa ravno tako. V istem času govorim, lahko nastopali na teh razpisih in pridobivali pravico uporabe za gradnjo svojih lastnih hiš. Ne? Ja. In, ko smo takšno pravico dobili, smo jo knjižili, kot civilist in potem po nekem postopku, ki je pač moral biti speljan.

Poglejte, eni ja. Družbene pravne osebe pa ne. Občani, po pravilu, majo svojo lastnino urejeno. Zato se tudi lastnina hiš v Ljubljani vklaplja v privatizacijsko zakonodajo. In iz tega, iz te zgodbe ni nobenih problemov. Lastnina več stanovanjskih hiš, vključno s funkcionalnim svetom, je pa seveda problematična. In to zelo.

O tem, o kakšnem obsegu govorimo, bo govora pa na eni naslednji seji. Mislim, da je to 17. ali katera. Tako, da vam ne bom zdaj tratil časa.

Ampak, če zaključim tako, kot sem začel. Gospod svetnik. Ravno to smo priznali, da – torej, svetniku, da je pokazal, bi rekel – tisto voljo oziroma tisto mero, bi rekel – pokončnosti, da jasno in glasno pove. In reče – kaj je narobe. In, da se zadeva popravi. Zna bit, še preden pride do neum... oziroma do neprije... oziroma do še bolj neprijetnih situacij, kakor se že zdaj, kakor se že zdaj nahajamo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Upam, da je iz tega uvoda razvidno, kako kompleksna je ta problematika. In kako dolgotrajna. In na klop ste dobili tudi sicer mnenje, ki je bilo posredovano Odboru za gospodarjenje z nepremičninami, na osnovi – usklajeno mnenje uprave. Tako, da mislim, da je tudi to mnenje tisto, ki ga imate na klopi. Mislim, da je bilo pa zdaj ustno še dodatno, precej razširjeno prikazana problematika celega tega sklopa problemov.

Naslednji se je za razpravo javil kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja. Lepa hvala. Najprej v zvezi s temle dopisom. To pač moram ugotoviti – ne vem, kdo ga je pripravljal, vendar obličnost, pa slovenščina sta pod vsako kritiko. In lepo vas prosim, ne nosite več takih dopisov. Če županjo ni sram, da ga dobi, pa nič ne reče, mene pa je, ki sem ga, kot mestni svetnik dobil.

Kar se tiče vsebine, bi rekel – materiala, ki ga obravnavamo. Delno se lahko strinjam, tudi z obrazložitvijo, ki jo je dal gospod Franko. Vezano na problematiko, ki sem jo prej že omenil. In sicer za sklep mestnega sveta, na osnovi Zakona o športu, ko je šlo recimo – v narekovajih »lastninjenje« površin, v javnem interesu, na področju športa. Vendar, kot rečeno, mene moti, da ne pripeljemo teh postopkov do konca, če se obregnem v ta del materiala. Zdi se mi seveda nepotrebno, da je notri, v tem odloku, ki je bil naveden, glede na to, da smo mi to za sklep leta 99 itak opredelili. Ne zdi se mi pa dopustno, da se zdaj še po sklepu ni nič zgodilo več. Da bi se tu zgodba nadaljevala. Ali pa, bom rekel – se pa popravil – zgodilo se je minimalno, no. Iz enega razloga, ki sem ga mogoče v začetku celo razumel, pa nekako sprejel. Zdaj pa ne več. Namreč, argument je bil v začetku ta, da se pač nekako čaka, da bi v paketu potem sprejemali neke odločitve, pa sklepe in tako dalje. Vendar realno stanje je takšno, da tega paketa ne bo. Iz dveh razlogov. Prvič, ker so to, bi rekel, vsebinsko problemi, ki so med seboj nepovezani. Se razume. Gre vsakič za neki poseben primer. Drugič pa zato, ker se bojim, da se s temi

primeri itak nihče ne ukvarja. To se mi zdi bolj strašljivo. In, seveda predlagam, da če bo ta odlok danes sprejet po hitrem postopku, da mora biti ena izmed pomembnih zavez mestne uprave, da poskuša vsaj tisto, kar ima na mizi pripravljeno in nedvomno vsaj za nekatere stvari verjamem, da ima pripravljene. Pa tudi po mojih informacijah. Pa jih pač vnese. Ker ni res nobenega razloga, da zdaj – kaj? Čakamo še deset let, da bojo imeli občutek, da je vse pripravljeno, ali kaj? To res nima smisla. In to veste, da tudi konkretne uporabnike precej bremeni pri izvajanju kakršnih koli postopkov. Bodisi investiranja, vzdrževanja in tako dalje. Ko lastništvo ni urejeno. To so običajno vsakodnevni problemi.

Bolj, torej istočasno se zelo bojim, da sklepe, ki jih kolega Jazbinšek v nadaljevanju, kot dodatne sklepe predlaga, da so to, tudi, če jih sprejmemo, bolj pobožne želje. Namreč, sami sklepi predstavljajo seveda – so nujni, da se razumemo. Vendar predstavljajo veliko dela. Predstavljajo veliko operativnega dela. In veliko dela, ki bi moralo bit že narejenega. Vendar, vam povem, da sem kar velik op., torej pesimist, da – da se bo kar koli resnega zgodilo. Pa tu ne toliko zaradi same uprave, ali ne vem, tistega, ki je odgovoren za to področje. Ampak, zaradi tega, na kar pa že opozarjam že nekaj časa – je ta del mestne uprave kadrovske podhranjen. Zakaj je temu tako, bi zdaj zelo težko tule na glas sodil. Imam svoja razmišljanja. Vsekakor pa niso v prid vodstvu te občine. Celo bom rekel en stavek več. Zdi se mi nesorazmerno, ali pa neprimerno, da si županja zdaj ustvarja neki generalni štab svetovalcev in koordinatorjev in podobno. In s tem seveda neposredno izraža nezaupnico svojim podžupanom. Istočasno pa ne poskrbi, da – ne vem, da ne bo v oddelkih prišlo do novih ljudi, ali pa sveže krvi, ki bojo pač te konkretne stvari sposobni urediti. Veste, tu ne gre za visoke leteče stvari, kot so koordiniranje, načrtovanje in vodenje in tako dalje. Tu gre za to, bi rekel – birokratsko delo. Vpogled v zemljiško knjigo. Kdo je lastnik parcelne številke. Kaj je bilo pred tem v zemljiški knjigi. In skratka te stvari skrbno beležit, pripraviti in tako dalje. To je pač, bi rekel, en umazan del, če tako rečemo. Ampak, tega svetovalci pa koordinatorji ne bojo naredili. To bojo naredili ljudje, ki bojo tam v upravi za te stvari zadolženi. Jih pa ni. Pa saj to vsi vemo. Zaradi tega je meni fajn. Jaz bom te sklepe seveda z veseljem podprl. Ampak, bom potem predlagal – ne vem kaj. Dodaten sklep, da se pripravi neko poročilo spet v razumnem roku. Ker sicer bomo meli sklepe, ki se bojo fajn slišali. Ampak, od njih ne bo nič. Recimo, pol leta še jaz lahko domnevam, da bomo, ali pa mogoče malo več – sedem, osem mesecev bo tale občina še toliko kolikor – rečmo funkcionirala. Potem pa, vprašanje, kako bo drugo polovico naslednjega leta, ne? To so pa stvari, ki se nam zdijo vsem pomembne. Akutne. In, če smo že šli v sprejem tega odloka po hitrem postopku. Se pravi, da je tudi koalicija doumela, da je to res, bi rekel, potrebno. In, da je bila prej storjena pač neka napaka. Potem je treba tudi to odgovornost podaljšat na ta način, da bo omogočila, da se to izvede v praksi. Ne zgolj, da bo ostalo spet, kot nek – spet sklep več mestnega sveta, ki se potem ne bo mogel realizirati. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Mogoče samo eno kratko pojasnilo. Glede paketa športa. To je bil poseben sklep mestnega sveta. Da želi obravnavati v paketu vse preostanek – ne? Ne pa več parcialno. Ker smo na vsaki seji imeli nekaj od teh sklepov. Se pa strinjam, da bo verjetno to treba spremeniti.

Za repliko se je javil kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. V tem odloku je šport samo tolk, da ne bi nastopila – dve pravni logiki, ki se prekrivate, ne? Se pravi, iz tuki gre ven in tisto ostane.

Podpiram seveda vse, kar je gospod Sodrznik povedal. S tem, da bom določen njegov pesimizem spremenil v optimizem. Ne? In sicer, ta prvi, dodatni sklep, ki govori – nemudoma, ne? Mestna uprava, to je 80% fonda. Jaz moram povedat, da je seveda – ti vmesniki, ne? Moj bog. Te bojo sam za mešat, ne? Zadeve. Ne? To je itak jasno. Preden bojo sploh došli, da mam mi nekaj služb, ki lahko to operativno počnejo, bojo porabili glih do konca predvolilke, tist, kar bojo. Tako, da ta prisilna uprava, ki se zdaj dogaja v – v mestu, ne? Nad upravo in na stiku med županjo in svetniki. In njenimi lastnimi strankami. Je grozovita. No, ampak, - ker bo neučinkovita, ne? Ampak, opozarjam, da je podhranjen Oddelek za gospodarjenje z zemljišči, ne? Vendar, imamo službo v Oddelku za nepremičnine. In sicer za – ki je perfektno opremljena – računalniško. Ne? Z vsemi, tudi grafično in tako dalje. Majo poseg v zemljiško knjigo kadar hočejo. In to tudi znajo delat. In sproti delajo. Ne? To je Služba za – kaj že? Za zakladnico, ne? Ljudje božji, tam gor je par ljudi, ki čakajo, da jim bojo delo dali. Čisto so sfrustrirani. Perfektni profesionalci. Jaz pridem gor, so me vsi veseli. V petih minutah dobim iz zemljiške knjige vse, kar hočem. Vključno z grafiko. No, tako, da tuki se mi zdi, seveda, plus to, da poznajo te odločbe. Delajo in tako. Tako, da predlagam, da se ta služba vključi, ne? Za te vpise, ne? Resno mislim to.

No, v ostalih sklepih mam pa napisano – nemudoma in postopoma, ne? Tam bo pa vpisovanje tako, kot bojo pridni glede starih pogodb, ne? In tako, ne? Tako, da tudi tukaj delim optimizem, ne? Ki ne bo nemudoma, ne? Ampak, toliko, kot bo kadrov, tako bomo to urejali. In mislim, da bojo tudi najdlji po arhivih razne stare pogodbe. Ne bo tako grozno. Konec koncev mam numerirane spise. Če jih pa nimamo, sem pa rekel – izjava volje. In tukaj bo pravzaprav še največ dela. Ampak, to sukcesivno, počas, ne? In brez pritiskov. Tako, da je to, se mi zdi, operativno tudi razrešljiv problem.

Drugač pa, če ne bojo tega ti vmesniki vedeli, bom jaz si dovolil bit tolik predrzen, da bom županji ponudil, da bi identificiral kadre, ki znajo to perfektno in hitro delat. Čk, čk... Ne? Tako. Prosim lepo.

G. MILOŠ PAVLICA

Razprava, kolega Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Ne. Jaz nisem želel razpravljat, samo replicirat sem hotel v enem delu na razpravo gospoda Sodrznika...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...športnih objektih. Zdaj je na tretjino tega oziroma polovico, kar sem hotel povedat, ste že vi povedal v komentarju, po razpravi gospoda Sodrznika. Dodal bi še to, da pravzaprav so določene stvari, v zvezi z nadaljnjimi postopki pri – pri dokončnem lastninjenju športnih objektov – pripravljeni. In bodo v kratkem na dnevnem redu. Gre za večino teh večjih objektov, ki so še vprašljivi. Potem jih ostane še ene par, ki pa jih še nekaj časa ne bo moglo rešit. Predvsem zaradi nedokončanih postopkov denacionalizacije in nekih drugih sodnih postopkov, ki se pač žal vlečejo. Žal. Toliko, hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem zaključujem razpravo.

In odpiram razpravo o splo.../// nerazumljivo.../// 1. členu predlaganega odloka, h kateremu je Odbor za razpolaganje z nepremičninami vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V 1. členu predloga odloka se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi: V 1. členu se prva točka – območje poselitve (ureditvena območja naselij), dopolni tako, da se v prostorski celoti B6 – Črnuče Nadgorica, doda nova prva alineja, ki se glasi: Prostorska celota BS 6 – Črnuče – Nadgorica, oznaka območja urejanja BS 6/4 – 1, ME 2C/1, ime območja urejanja Gmajna – del. Način urejanja - PUP. Namembnost – stanovanjska gradnja, Dom za stare.

Odpiram razpravo na ta amandma odbora. Ker ni razprave, razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju o

Amandmaju Odbora za gospodarjenje z nepremičninami:

V 1. členu predloga odloka se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi: V 1. členu, se prva točka – območje poselitve (ureditvena območja naselij), dopolni tako, da se v prostorski celoti B6 – Črnuče Nadgorica, doda nova prva alineja, ki se glasi: Prostorska celota BS 6 – Črnuče Nadgorica, oznaka območja urejanja BS 6/4 – 1, ME 2C/1, urejanje območja Gmajna – del. Način urejanja - PUP. In namembnost – stanovanjska gradnja, Dom za stare.

Uprava podpira ta amandma.

Glasujemo... ugotavljamo navzočnost, pardon...

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

26.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti amandmaju odbora?

Zaključujem glasovanje.

25 ZA. NIHČE PROTI.

Amandma je sprejet.

Odpiram razpravo o 2. členu predlaganega odloka, h kateremu je Statutarno pravna komisija vložila Amandma, ki se glasi:

2. člen postane zad... Člen postane zadnji odstavek 1. člena. In – 2. člen, pardon, postane zadnji odstavek 1. člena. In se spremeni tako, da se glasi: Črtata se druga in tretja točka 2. člena. Ostali členi se ustrezno preštevilčijo.

Odpiram razpravo o amandmaju Statutarno pravne komisije. Če ni razprave, razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju o

Amandmaju Statutarno pravne komisije, ki se glasi:

2.člen postane zadnji odstavek 1. člena. In se spremeni tako, da se glasi: Črtata se druga in tretja točka 2. člena. Ostali členi se ustrezno preštevilčijo.

Ugotavljamo navzočnost, ker se je stanje v dvorani nekoliko spremenilo.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
27 navzočih.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti amandmaju Statutarno pravne komisije?
Zaključujem glasovanje.

28 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je amandma Statutarno pravne komisije sprejet.

Pod 3. Odpiram razpravo k 3. členu predlaganega odloka, h kateremu je Odbor za gospodarjenje z nepremičninami, vložil Amandma redakcijske narave, ki se glasi:

3. člen predloga odloka se spremeni tako, da se glasi: Črta se 3. člen. Za 3. členom predloga odloka se doda nov, 4. člen, ki se glasi: Črta se 5. člen. Dosedanji 4. člen predloga odloka, postane 5. člen.

Želi kdo razpravljati? Ne želi. Zaključujem razpravo.

In prehajamo h glasovanju o **amandmaju**, ki podpira tudi uprava, **Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, ki se glasi:**

3. člen predloga odloka se spremeni tako, da se glasi: Črta se 3. člen. Za 3. členom predloga odloka se doda nov, 4. člen, ki se glasi: Črta se 5. člen. Dosedanji 4. člen predloga odloka, postane 5. člen.

Ker se navzočnost ni spremenila, glasujemo, kdo je za in kdo je proti amandmaju?

Zaključujem glasovanje.

30 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Ker se navzočnost ni spremenila, glasujemo o predlaganem sklepu.

Kdo je za, kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA je glasovalo 28. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep in s tem odlok sprejet.

DODATNI PREDLOG SKLEPA, svetnika Mihe Jazbinška:

Mestna uprava Mestne občine Ljubljana nemudoma pristopi, skladno z določilom 212. člena Zakona o graditvi objektov, k izdaji odločb o ugotovitvi, da je določeno zemljišče in objekt v splošni rabi, grajeno javno dobro lokalnega pomena, po zakonu, za tista zemljišča in objekte, ki so že v lasti Mestne občine Ljubljana.

Ker se navzočnost ni spremenila, glasujemo o predlogu sklepa predlagatelja. Za katerega ste že prej slišali, da jih uprava podpira.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Zaključujem glasovanje.

ZA je 27 svetnic in svetnikov.

NIHČE PROTI.

Predlog Dodatnega sklepa je sprejet.

Prehajam na

DRUGI DODATNI PREDLOG SKLEPA, predlagatelja, gospoda Mihe Jazbinška, ki se glasi:

Skladno z določilom 213. člena Zakona o graditvi objektov, županja Mestne občine Ljubljana, za ureditev neurejenega statusa grajenega dobra, nemudoma in postopoma vloži na Mestni svet Mestne občine Ljubljana zahteve, za izdajo sklepov o opredelitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena, za vsa zemljišča in objekte v splošni rabi, za katere lahko Mestna občina Ljubljana izkaže pravico razpolagati z zemljiščem.

Glasujemo o tem predlogu sklepa. Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

28. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je tudi ta dodaten predlog sklepa, dodaten, sprejet.

In gremo k

TRETJEMU DODATNEMU PREDLOGU SKLEPA, predlagatelja, svetnika gospoda Mihe Jazbinška, ki se glasi:

Mestna uprava Mestne občine Ljubljana, pripravi vse potrebno za sprožitev postopkov razlastitve za zemljišča – za zemljišča in objekte v splošni rabi, za katere Mestna občina Ljubljana ne more izkazati oziroma pridobiti pravice razpolagati z zemljiščem v doglednem času.

Glasujemo o tem predlogu sklepa.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

28 ZA. NIHČE PROTI.

In je - ugotavljam, da je tudi ta predlog sklepa sprejet.

In prehajamo h glasovanju o

DODATNEM PREDLOGU SKLEPA Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, ki se glasi:

Mestna uprava Mestne občine Ljubljana pripravi za obravnavo na Mestnem svetu Mestne občine Ljubljana v mesecu dni, v sodelovanju z Odborom za gospodarjenje z nepremičninami predlog sklepov, za ureditev neurejenega statusa skupnih delov in prostorov v več stanovanjskih hiš, funkcionalnih – skupnih funkcionalnih zemljišč in drugih stavbnih zemljišč na območju Mestne občine Ljubljana, na katerih je Mestna občina Ljubljana aktualen lastnik. Ali je odplačno, ali neodplačno prenesla svoja

lastninska upravičenja. Ali izkazuje pravico razpolagati z zemljiščem. Ali je zainteresirana za razglasitev in ali je etažni lastnik oziroma v pridobivanju etažne lastnine.

Pripravi se sklep o pobudi Vlade Republike Slovenije, posameznim podjetjem ali drugim institucijam, tudi za slučaj, ko Mestna občina Ljubljana nima v zgornjih primerih pravnega interesa, pa večje skupine etažnih lastnikov ne morejo uveljaviti svojih pravic na skupnih delih in prostorih več stanovanjskih hiš, funkcionalnih in skupnih funkcionalnih zemljišč in drugih stavbnih zemljišč, na območju Mestne občine Ljubljana.

Obrazložitev glasu. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Glasoval bom sicer za. Vendar, kaj natančno bomo dal v pobudi vladi? Posameznim podjetjem, ali drugim institucijam? Iz tega sklepa namreč ni razvidno, kaj natančno bomo dali? Pobudo? Pobudo za kaj? In mislim, da je to tisto, kar v tem sklepu seveda manjka. Kaj natančno želimo od vlade posameznih podjetij, ali drugih institucij za slučaj, ko nimamo pravnega interesa? In tukaj se mi zdi, da je sklep nedodelan in bi predlagal, da kar bo mestna uprava, če bo sklep sprejet, v sodelovanju z Odborom za gospodarjenje z nepremičninami pripravila te predloge sklepov. Da pripravi tudi to pobudo in jo ustrezno formulira. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Obrazložitev glasu. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Glasoval bom za. Ker to je en napotilni sklep in bo seveda to pobudo morala pripraviti uprava, ne? In jo bomo potem obravnavali tudi, rekel bi, v vsebinskem smislu. Ob pomoči, seveda, Odbora za nepremičnine. To je napotilni sklep. Z določenim rokom. Gre pa za vprašanje recimo, če vam je znano, ne? Recimo, to so Litostrojski bloki, kjer mi nimamo pravnega interesa. SRD je pa prodal funkcionalna zemljišča. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prehajamo h glasovanju.

Ker se stanje ni spremenilo.

Glasujemo, kdo je za, kdo proti. Predlaganemu sklepu?

Zaključujemo glasovanje.

ZA je 27. NIHČE ni proti.

Torej, ta sklep je sprejet.

In s tem zaključujem 8. točko dnevnega reda. Predlagam, da se do...

... iz dvorane – nerazumljivo...

A gremo naprej, ali – a, ha. V redu, pa bomo šli potem. Preidemo potem k 9. točki

AD 9.

PREDLOG SKLEPA O ZAŠČITI JAVNEGA INTERESA NA STAVBNEM ZEMLJIŠČU V UREDITVENEM OBMOČJU CO 5/2 – PLINARNA, POSLOVNI DEL. ZAVAROVALNICA TRIGLAV, D.D.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo Odbora za finance. Z amandmajem.

Prosim predlagatelja, da pobudo uvodno obrazloži.

G. MIHA JAZBINŠEK

A, ja – saj dela. Jaz upam, da ste to iz materialov dojeli eno osnovno dejstvo, ki se glasi, da je v – rekel bi – notranji reviziji, v končnem poročilu, s popravkom, z dne 8.3.2005 interna revizija ugotovila, da je revalorizirano in denominirano in tako naprej. Vsota, češ, da smo zavarovalnici vrnili 7 milijonov 917 tisoč mark. In ne tako, kakor je pisalo v prvem - v prvi notranji reviziji, ko je šlo tja, ne vem – do 12 milijonov mark.

Tudi iz odgovora na moje ustno vprašanje, svoj čas, ki ga mate tuki not, seveda, v gradivu, se vidi, da je potem leta 97 prišlo do nekega preračuna, da je treba vrniti 10,2 milijona DEM. Jaz osebno mislim, da je ta preračun posledica pravzaprav neke podjetniške metodologije. V smislu – zemljišča, mi smo mel vložek, Zavarovalnica Triglav je mela vložek. Ker je mela pa vložek, je treba pa prevrednotiti in tako naprej. Dejstvo je, seveda, da Zavarovalnica Triglav ni mela vložka. Ampak, je mela depozit. Dejstvo je, da Zavarovalnica Triglav ni dve leti izrabila svoje pravice. Oziroma, po enem letu bi morala pravico vrniti nazaj. Ne? Mestu, da razpolaga s tem zemljiščem. In šele čez dve leti je prišlo do denacionalizacijskega postopka. Vendar je, seveda ta denacionalizacijski postopek višja sila, na koncu koncev. In ta višja sila je bila znana Zavarovalnici Triglav ravno tako, kot mestni, mestnemu Skladu stavbnih zemljišč. In seveda iz tega naslova, da je bil depozit v občini dan – oziroma v skladu, ne more Zavarovalnica Triglav zamudnih obresti, ali pa kakršnih koli drugih obresti, ali pa obresti, ki se rečejo, ne? Če bi bilo to posojeno, potem bi seveda tuki mi dobili te obresti. Predpogodba je bila eksplisitna. Ni govora o dogovorjenih obrestih. In seveda, tu not se je zgodil neki mačističen, rekel bi, poslovni odnos, ki je bil v tistih časih modern, ne? Tudi zlo, rekel bi, izhaja iz libertatne filozofije. Edino, da ta libertatna filozofija, naj ne bi bila na račun mesta Ljubljana, bi si človek želel.

Potem, poznej, takrat se seveda Mestna občina ni odzvala. Jaz mislim, da se zato ni odzvala, ker je bil knedl prevelik. Ampak, potem se je 2001 zgodila seveda – vračilo. Vendar je iz tega materiala, ki ga mam v roki, piše – da je bila pa vrednost za vračilo zavarovalnica je bila pa dogovorjena. Oprostite, revalorizacija se preračunava, ne pa dogovarja. In je zdaj, seveda, od teh 7,9, najprej prišlo na 10,2. Kot izračun, jaz mislim, da napačen. In dogovorjeno je bilo pa seveda za 11,14 milijonov DEM. No in to je bilo pol tud vrnjeno. Ne? S finesami. Clo z nekimi zamudnimi obrestmi. Ne boste verjeli. Še te cifre gor. No, ampak to je pol uspel oddelek nazaj dobit. Ne? Ker se je ugotovilo, da če pa še te zamudne obresti, pa res ne more občina plačevati.

Zato sem jaz predlagal zdaj sklepe, da se gre k izvoru stvari. In, da se zahteva preplačilo. Jaz sem izhajal – torej, prvi sklep je seveda ugotovitveni sklep. In povzema, v bistvu, to poročilo. In ni sporen. Ne? Drugi sklep je bil pa delan na tem, češ razlika med plačilom, ne? Oziroma, med prvo izračunano številko in drugo izračunano številko, je 5 milijonov DEM. In naj se mi

zavzamemo za 5 milijonov DEM povračila. No, tretji sklep je bil pa, da bi županja, kljub vsemu še enkrat mal preverila, a je ta številka 5 milijonov DEM prava? Ali ni prava in jo v fineso, ne? Da ne bi mi amatersko nastopali proti Zavarovalnici Triglav. V fineso pogledala. Jaz moram reč, seveda, da že tudi v odgovoru – v odgovoru Oddelka, ne? Službe za notranjo revizijo pravzaprav. Je v odgovoru namreč en sklep, ki ga tudi predlaga, kakor županji se predlaga ta sklep. Ne? Oddelek za finance se zadolži, da s pomočjo neodvisnega izvedenca pripravi ponoven izračun (denominacijo, revalorizacijo, obračun obresti), prejetih in vrnjenih sredstev, ne? V tem predlogu, ki ga je notranja revizija naredila seveda službi, ne? Je napaka, ne? Pogodbe so na denominacijo in revalorizacijo. Ne pa na obračun obresti, ne? Tako, da je bistvo tega, da se še enkrat seveda naredi ta izračun. In iz njega ugotovi, kok je ta razlika. Za razliko od prejšnje točke, mi odbori nekak niso zapacal, ne? He, he... zapacal, rekel bi, z amandmaji mojih predlogov. Je pa Odbor za finance z amandmajem mal zapacal 2. in 3. člen, vendar se jaz, kako bi rekel – je bil ta sklep sprejet z mojo privolitvijo, ne? Tako, da podpiram tudi te amandmaje. Čeprav vsebinsko pa seveda, oprostite, pa ne – pa ne podpiram besede, da bo – da bo zunanja revizija oziroma nek izvedenec, ne? Ugotovil eventuelna preplačila, ne? Izvedenec bo mel nalogo, upam, da razume, da ugotovi preplačila. Ne pa, da ugotovi eventuelna preplačila. Ampak, gospod Omerza je bil tukaj, rekel bi, dovolj prepričljiv. Na odboru, ne? Tako, da sem pristal tudi na besedo eventuelna preplačila. In rekel bi, podpiram te amandmaje, ne? In s tem bo seveda ta tudi sklep konsistenten. Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa. Prosim mag. Igorja Omerzo, člana Odbora za finance, da poda stališče pristojnega odbora.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Odbor za finance je zadevo obravnaval. Sprejel sklep, da se podpira 1. točka predlaganega sklepa. In k točki 2. in 3. predlaganega sklepa, je v dogovoru s predlagateljem, sprejel sledeči predlog Amandmaja Mestnemu svetu MOL:

2. in 3. točka predlaganega sklepa o zaščiti interesa se črtata in nadomestita z novo točko, ki se glasi – to je važno: Ker se iz različnih poročil – so razvidni različni zneski morebitnega preplačila vrnjenega zneska, Mestni svet MOL nalaga županji, da odredi Oddelku za finance MOL, da opravi postopek javnega povpraševanja za izbiro finančnega eksperta, strokovnjaka, ki naj ugotovi, ali je pri vračilu denarnih sredstev Zavarovalnici Triglav, prišlo do preplačila. V primeru, da se ugotovi preplačilo, nalaga MOL županji, da sproži ustrezne sodne ali druge postopke, za povrnitev preplačanih denarnih sredstev. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. Odpiram razpravo. Jani Möderndorfer, kolega...

G. JANI MÖDERNDORFER

Ja. Dober dan. Jaz predlagam, glede na to, da je iz tega materiala in pa iz predlaganih sklepov Odbora za finance, več kot jasno, da pravzaprav vsaka razprava naprej, bi v bistvu služila samo nekim pojasnjevanjem, ki pravzaprav nobenemu niso jasna. Predvsem zaradi tega, ker niso jasne številke. In zato, da se v bistvu – na nek način apeliram na vse svetnike, da v končni fazi počakajo, da podpremo te predloge od Odbora za finance. In, da dejansko potem

vidimo, o kakšnih številkah se pogovarjamo. Oziroma kaj je. In, da se probamo omejiti, pa da vsaj enkrat v tem mestnem svetu probamo počakat na prave rezultate. Toliko. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja. Hvala lepa. Kljub temu pozivu bom kratko spregovoril. Namreč, s samo vsebino se principiuelno strinjam. Da se pač zadeva razišče. Bi pa opozoril na dve drugi dimenziji te zgodbe. Ki sem jo tudi zadnjič že omenjal na sestanku svetniških skupin.

Prvič, mal sem, bi rekel slabe volje, ker smo mi dobili to poročilo notranje revizije v – praktično – samo zaradi tega, ker je nekdo sprožil nek problem. Mislim, da je, bi rekel – vsebina tega poročila tako huda, da bi bilo potreb no nas prej obvestit tudi na drugačen način. S strani županje.

Drugič pa, me – sem se pač iz tega poročila razbral, da je večji problem na eni drugi zadevi, ki jo danes vsebinsko ne obravnavamo. Torej, na enem drugem projektu, ki ga lahko razberemo iz tega – iz te revizije ven, ko gre za tisto drugo zemljišče – za Energoplan. In sem dobil pojasnilo, da je tam ravno tisti dan blo že v časopisu pojasnjeno, da je vse v redu in tako dalje.

Torej, vprašanje, ki se meni logično postavlja in na katerega pa pričakujem od županje tudi nek odgovor. Namreč, ali je povsem normalno v tej mestni občini, da neka profesionalna služba, ki se ji reče Notranja revizija, napiše poročilo, ki je blago rečeno alarmantno. Ki govori o oškodovanju mestnega premoženja v velikih številkah. In tako dalje. Ne zasluži naše pozornosti. In v nadaljevanju se ugotovi, da je bilo to preprosto - narejena napaka. In, da pač to poročilo ne drži. Da so pogledali še enkrat – pač, pogledal je nekdo drug. In je vse v redu. In, kot bi rekel pokojni Jože Pučnik – nikome ništa. Pa komu potem še verjet? Zakaj mammo mi notranjo revizijo? Zato, da bo pisala proste spise? Ali zato, da bo, ne vem – dajala verodostojna poročila? Ali, ne vem za kaj? V vsakem primeru, sem že sam, vsaj v dveh primerih zahteval od županje, da bi dobil vpogled v dve poročili. In jih nisem dobil. Pa mislim, da bi bil opravičen, kot mestni svetnik. Torej, ni v redu, da se uporablja notranja revizija za to, da se morebiti nekoga, ki ga želiš za ušesa – tudi storiš. Nekoga drugega, ki mogoče se pokaže slabo spričevalo, pa ga nočeš za ušesa – recimo. Se pa to da v predal. In na področju notranje revizije, bi prosil – in to sem želel javno povedati in škoda, da ni tu županje, da pač pride do neke odločitve, ne? Ali zdaj najemat drago delovno silo od zunaj? Kakor slišim? Ali met še naprej lastno notranjo revizijo? Ali, skratka, kaj? Oboje se mi zdi nesmiselno, potratno in zapravljanje mestnega denarja. Rezultat, vam pa lahko rečem, tako, po diagonali, kakor vidim, je pa nikakršen. Na žalost. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek, razprava.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom dal en amandma, ne? Na ta amandma odbora. Ki je bi – in sicer, doda se stavek – da županja MOL o ekspertizi poroča na – na naslednji seji, no. Zdele se piše ta amandma in ga boste dobili.

G. MILOŠ PAVLICA

K drugemu odstavku...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, po – po drugem odstavku se doda – županja poroča na naslednji seji. Zdaj, obrazložitev je razvidna iz samega tega stavka. Moram pa reč seveda, da – da v nekaterih drugih primerih zlo kasnimo, ne? In, moram reč, da je tudi iz tega naslova to motivirano, ne? V Stožicah zlo kasnimo. Tako, da je ta moj amandma motiviran tudi s temi zakasnitvami županje pri, rekel bi, določenih finančnih korakov. Pri korakih oziroma pri sklepih mestnega sveta.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Celotna točka, ki ga je pripravil gospod Miha Jazbinšek je bolj ali manj brezpredmetna. Sloni na ugibanjih, špekulacijah in dokumentih, na katere pravzaprav mestni svet ne more zanest, ali pa naložit kot neko podlago svojih sklepov.

Namreč, če pogledamo zgolj in samo tisto, kar pa mestni svet lahko ugotovi, je, da je na osnovi odgovora iz dne 27.5., ki ga je prejel gospod kolega Miha Jazbinšek, napisano, da se Oddelek za finance zadolži, da s pomočjo neodvisnega izvedenca pripravi ponovni izračun prejetih in vrnjenih sredstev. V primeru, da se izkaže, da je MOL vrnila preveč sredstev, bo ta izračun lahko strokovna podlaga za začetek postopka izterjave preko sodišča. Pripravila je gospa Nataša Koprivšek. Služba za notranjo revizijo. Podpisala načelnica Oddelka za gospodarjenje z zemljišči, gospa Nataša Turšič. V vednost je dobila direktorica mestne uprave. Jaz seveda pričakujem, če bo mestni svet oktobra meseca, 10. oktobra, to se pravi pet mesecev od tako rekoč štiri in pol mesece – po tistem, ko je županja ta dopis že dobila, dobila še en sklep. Da to samo dokazuje, da Mestna občina Ljubljana ne funkcionira. In zato, v izogib temu, da se smešimo, predlagam gospod Jazbinšek, da to opozorilo, ki ste nam ga dal, vzamemo na znanje. Brez sklepov. Ker sklepi, ki jih je dobila gospa županja od uprave, ki jo ona vodi in službe, ki njej odgovarja, bi morali v normalni državi zadoščat za to, da se nekaj zgodi. In danes bi kvečjemu lahko obravnavali poročilo o tem, kaj natančno je neodvisni izvedenec, ki ga je predlagala gospa Turšičeva ugotovil. In kakšni postopki tečejo. In, če mi danes še enkrat sprejemamo, je to tako, kot da bi hodili v – oprostite – zavod za tiste, ki ne znajo odločat sami. In jim je treba vedno znova razlagat. Očitno pač te stvari v naši občini ne funkcionirajo.

Tako, da lepo prosim kolega Jazbinšek, v izogib smešenju tega organa, ne vztrajaj na tem, da se glasuje o čemer koli, ker mislim, da je javnost že dobila dobro sliko o tem, kako ta mestna občina posluje pri takih zneskih. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Vendar moram ugotovit, da – nekak reagirat. Repliko ma sicer kolega Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz seveda ne smešim ta organ. Ne? Kajti, obstoja objektivno dejstvo, ki se glasi – končno poročilo, ne? S popravkom. In obstoji objektivno dejstvo, ki se glasi – da ocenjujem, da smo preplačali. Drugič, niti najmanj ne smešim ta organ. Ampak ta organ bo popravil napako, ki je bila v ustnem, rekel bi – še clo moram reč, da je ta zadeva itak dopis županji, ne? Ker, županja, saj veste, ne odgovarja na moja vprašanja. Niti na ustna, niti na druga. Ampak, ker je tukaj notri sklep, ki je napačen, z današnjim sklepom popravljam, ne?

Tu je napačen sklep, ker govori – Oddelek za finance se zadolži, da s pomočjo neodvisnega izvedenca pripravi ponoven izračun (denominacija, revalorizacija, obračun obresti) – to je napaka. V tem predlogu županje. Zato mi to napako popravljamo in nam, da nam bo dal bog srečo, ne? Bo izvedenec ugotovil vendarle, kakšna materialna dejstva. Ki so v prid Mestni občini Ljubljana in če nam bo dal bog in županja srečo, bo tudi na naslednji seji odgovorila, kaj je izvedenec ugotovil. In s tem seveda se ve, kaj je storiti.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika na repliko, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Glejte, gospod Jazbinšek, jaz, če prav poznam našo ne pravno državo, potem sodišče določi izvedenca že v pravnem postopku, glede na to, da bomo mi dokazali nekaj, za kar smo mi prepričani – nasprotna stran. Pa nekaj, v kar je ona prepričana. In v izogib vsem tem stroškom, da zdaj mi naročamo študijo nad študijo s študijo, predlagam, da se čim prej sproži postopek in da sodišče postavi finančnega izvedenca, ki bo to ugotovilo. Ker bo v vsakem primeru postavila...

... iz dvorane – nerazumljivo...

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Da ne bi – da ne bi pretirano debatirali, na Odboru za finance, okol tega je bila dolga diskusija. Zato je daleč od tega, da bi bila enostavna. Podobno, kot pri tej točki. Zaradi tega je tudi predlagan amandma odbora, ne? Sicer je pa tudi res, da se v tem mestnem svetu z lahkoto kriminalizira posameznike, ne? Potem pa pridejo zadeve do organov, ki pa praviloma vse zadeve zavržejo, ne? In nobenega, ki bi se komur koli kdaj opravičil za svoje ravnanje. To je pač tudi del tega. In dejstvo je, da so se pojavljale različne številke, v tej isti službi. In dejstvo je, da so tudi ugotovitve, ki jih je delal odbor – mislim, oddelek za finance, pokazale na druge zadeve. Zaradi tega, mislim, da je odločitev Odbora za finance, da se najame zunanjeja eksperta. Po možnosti človeka, ki pozna dobro bančno poslovanje. Zna z Banko Slovenija, ali pa dobrega eksperta – pravilne.

Dobro. Samo kratek komentar. Se opravičujem. Replika na moj komentar.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Ker nisem vedel, ali je v obliki razprave, ali replike, domnevam, da imam tri minute. Glejte, zlo sem se zgrozil...

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Replika.

G. PETER SUŠNIK

... ob misli, da bo Banka Slovenije dala kakšnega eksperta, ne? Ob fiasku, ki smo ga doživeli s S.I.B. banko in Banko Slovenije, predlagam, da se njihovim ekspertom na daleč izognemo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLI CA

Hvala lepa. Kolega Selškova...Kolegica, pardon...

GA. CVETKA SELŠEK

Ja. Hvala gospod podžupan. Kolegice in kolegi. Na Odboru za finance smo se pogovarjali o tem. In Banka Slovenije je bila omenjena, kot ena primerna možnost samo s tega vidika, ker je izračun revalorizacije res tako komplicirana zadeva. In Banka Slovenije razpolaga s temi podatki. Jaz sem tam celo rekla, da če bi me nekdo, mene, v banki prosil, da naredim ta izračun, ga ne bi mogla. Ker preprosto nimamo za tako dolgo nazaj podatkov na voljo. Tako, da mislim, da je treba bit res tuki trezen in razumen. Ker gre za preveč delikatno zadevo. In je treba vzet pač vse možne strokovnjake. Ampak, predvsem pa prave podatke. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem razpravo zaključujem. Ugotavljam, da je razprava končana.

In prehajamo h glasovanju.

Zdaj, kolega Jazbinšek je napovedal amandma, ga bom jaz – če dovoliš kolega, ga bom kar prebral, ne? Ker ni zapleten, ne? Če dovolite, da ne bi po nepotrebnem izgubljali časa. Boste dobili pa kasneje tudi razmnoženega na – na klopi.

In sicer gre za

AMANDMA NA AMANDMA ODBORA, da se v drugem odstavku doda drugi stavek, ki glasi: Županja o tem poroča na prvi seji Mestnega sveta MOL.

Glasujemo.

Prvič, ugotavljamo navzočnost za glasovanje o tem amandmaju na amandma.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

26 navzočih.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti Amandmaju na Amandma?

Zaključujem glasovanje.

21 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je Amandma na Amandma sprejet.

In dajem na glasovanje

AMANDMA ODBORA ZA FINANCE, ki se glasi:

2. in 3. točka Predloga sklepa o zaščiti interesa za stavbna zemljišča v ureditvenem območju CO 5/2 Plinarna, poslovni del (Zavarovalnica Triglav, d.d.), se črtata in nadomestita z novo točko, ki se glasi: Druga – drugič – Ker so iz različnih poročil razvidni različni zneski morebitnega preplačila, vrnjenega zneska, Mestni svet Mestne občine Ljubljana nalaga županji, da odredi Oddelku za finance Mestne občine - Mestne uprave Mestne občine Ljubljana, da opravi postopek javnega povpraševanja za izbiro finančnega eksperta (strokovnjaka), ki naj ugotovi, ali je pri vračilu denarnih sredstev Zavarovalnici Triglav d.d., dejansko prišlo do preplačila. V primeru, da se ugotovi preplačilo, nalaga Mestni svet Mestne občine Ljubljana županji, da sproži ustrezne sodne in druge postopke, za povrnitev preplačanih denarnih sredstev. Županja o tem poroča na prvi naslednji seji Mestnega sveta MOL.

Ker se navzočnost ni spremenila.

Glasujemo kdo je za in kdo je proti predlaganemu sklepu?

Zaključujem glasovanje.

23 ZA. NIHČE PROTI.

In glasujemo še o

PREDLOGU SKLEPA, pod to točko:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Sklepa o zaščiti javnega interesa na stavbnem zemljišču v ureditvenem območju CO 5/2 Plinarna – poslovni del (Zavarovalnica Triglav, d.d.), skupaj s sprejetim amandmajem.

Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

20 ZA. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem smo izčrpali tudi 9. točko dnevnega reda. In dnevni red 23. seje Mestnega sveta. Danes nekoliko prej, kot običajno. Se vam zahvaljujem za potrpežljivost. Tisti, ki ste lačni, se pa seveda še lahko pridružite na pripravljeni prehrani.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal

Ljubljana, 12.10.2005